

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ewentualnie ci, którzy prenumerują na depłatę, pierwszą 75 cent, drugą 20 zł. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 6 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkunastokrotne po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d'ama, Rue Clement 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać najmiłościwiej następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Arcybiskupie Maupas!

Ze szczera radością dowiedziałem się o zbliżającej się uroczystości Jego pięćdziesięcioletniego jubileuszu kapłańskiego i z przyjemnością korzystam ze sposobności, ażeby Panu przy tej tak rzadkiej uroczystości przesłać Moje najserdeczniejsze życzenia.

Zarazem udzielam Panu przy tej sposobności wielką wstęgę Mego orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy. Przyjmij ją jako ponowną oznakę Mojego wdzięcznego uznania dla Pańskiego niezachwianie wiernego przywiązania, jakoteż Pańskiej zbawiennej działalności oddanej dobru Kościoła i państwa, w czem Wszechmocny oby raczył Pana ku radości jego licznych wielbicieli i przy zapewnieniu Mojej trwałej życzliwości, utrzymać aż do ostatniego kresu życia ludzkiego.

Budapeszt, 31 sierpnia 1886.

Franciszek Józef m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26 sierpnia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór p. Hermana Czecza von Lindewald, właściciela dóbr Kobiernice, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Białej.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26 sierpnia b. r. posiadającego tytuł i charakter radcy Namiestnictwa, starostę Karola Kutschig von Cejkovac, zamianować najmiłościwiej radcą Namiestnictwa i referentem dla spraw administracyjnych i ekonomicznych przy krajowej radzie szkolnej dla Dalmacyi.

Jego Ekszellenca p. Namiestnik zamianował c. k. koncepistę Namiestnictwa Kazimierza Bukowczyka, prowizorycznym komisarzem powiatowym.

Jego Ekszellenca p. Namiestnik przeznaczył c. k. komisarza powiatowego, Kazimierza Bukowczyka, ze Lwowa do Starogoniasta i przydzielił go do służby przy starostwie w Starem Mieście.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 września.

Wśród krzyżujących się prądów politycznych, wywołanych wypadkami bułgarskimi, skonstatować już dziś można, jakie drogi obiera Anglia, ażeby jak najtańszym kosztem dotrzeć do celu, to jest, do utrzymania swego wpływu na Wschodzie. Obojętność w pierwszej chwili angielskiej prasy półurzędowej wobec wypadków bułgarskich, następnie pozorne oburzenie przeciw państwu, które, według Anglii, powinny być dla dobra Europy zainteresować się gorliwiej zajęciami wschodnimi, a wreszcie oświadczenie, że tu głównie Turcyja ma pierwsze i decydujące wyrzec słowo — wszystko to, i wiele innych objawów, było, jak się teraz pokazuje, doskonale wykonanym manewrem. W istocie, szło tylko o zbadanie terenu europejskiego i upatrzenie państwa, któreby wciągnąć można do solidarności w zamierzonej akcji gabinetu angielskiego. Zwolna, ale coraz wyraźniej uchylała się zasłona pokrywająca rzeczywistą intencję Anglii. Dziś już i urzędowe głosy sfer angielskich mówią otwarcie, że nadeszła chwila stanowczego działania, że Anglii nie idzie ani o to, który

z książąt zasiądzie na tronie bułgarskim, ani o samodzielność ludu bułgarskiego, ale o jej wpływ, który uszczuplony na jednym punkcie we wschodniej części Europy, musiałby z konieczności doznać uszczerbku i na innych pozycjach dalekiego Wschodu. Rozumowanie to całkiem konsekwentne, odzywa się jednak dopiero dziś, kiedy już w Anglii miano pewność, że książę Aleksander nie utrzyma się w Bułgarii. Zdaje się też, że i znany już wyjazd księcia nie zmieni ujawnionej polityki angielskiej, która w samej rzeczy dąży do wzmocnienia wszystkich swoich pozycji na Wschodzie. Anglia, tak w pierwszej chwili, jak teraz, nie przestała szukać sprzymierzeńców. Akcja ta odbywa się w drodze półurzędowej za pośrednictwem organów inspirowanych otwarcie; czy towarzyszą jej usiłowania i na innej, poważniejszej drodze, o tem, naturalnie, trudno coś powiedzieć z tej chwili.

Co do zaznaczonej powyżej akcji, istnieją dowody w prasie europejskiej. Gdy po daremnych usiłowaniach i enuncyacjach prasy angielskiej, obliczonych na to, ażeby uzyskać wskazówkę o opiniach rządów, prasa, szczególnie Niemiec, dała odpawę tym usiłowaniom, zwróciła się półurzędowa prasa angielska w inną stronę, a mianowicie ku Włochom. Tam grunt był już po temu przygotowany. Opozycja włoska, która przy lada słownym ogniu na wschodnich krańcach Europy, poczytuje za swój obowiązek wywlekać wspomnienia polityczne z czasów odradzania się skupiania Włoch, mniemała, że i obecnie nadeszła chwila do podniecenia polityki włoskiej śmiałości reminiscencyami. Nie troszcząc się o to, czy sytuacja obecna ogólna przedstawia te same widoki, które się odsłaniały po-

litykom przed laty trzydziestu, rozpoczęła ostre wycieczki przeciw zagranicznej polityce włoskiej, usiłując przekonać, że Włochy mają ważne interesa na Wschodzie i że w razie ich zaniedbania, zostaną zagrożone także interesa na morzu Śródziemnym. Skorzystał z tego organ Salisbury'ego i dolał, rzecz można, oliwy do ognia. Inspirowany ten dziennik przedrukował jedną z mów Cavoura, z przed lat trzydziestu, w której wystawione były niebezpieczeństwa ówczesne; ażeby zaś więcej pochlebić dumie narodowej Włoch, dodał, że mowa ta mogłaby śmiało i dziś być powtórzoną, tak wielką bowiem jest jej aktualność. Był tam nadto obszerny wywód o znanej solidarności interesów Włoch z angielskimi i o konieczności zajęcia przez gabinet włoski wybitniejszej postawy. Odezwa ta padła na grunt dobrze przygotowany, opozycja przyjęła to z radością i usiłowała wmówić w opinię, że rząd zajmuje się gorliwie i poważnie sprawą wschodnią. Fakta tymczasem zaprzeczyły temu, gdyż według doniesień z Rzymu, w kołach oficjalnych przyjęto dość spokojnie wiadomości o dalszym rozwoju wypadków bułgarskich, a prezes gabinetu opuszcza nawet Rzym jeszcze na kilka tygodni. Zdaje się zatem, że i z tej strony nie czeka Anglii wielki sukces i że oprócz moralnego zadowolenia, które usiłowaniu jej sprawiła opozycja, rząd włoski nie upatruje dziś wcale owej solidarności interesów Anglii i Włoch na Wschodzie.

Najjaśniejszy Pan w Galicyi.

Lubień, 9 września. (2. p.) Najj. Pan wrócił dzisiaj z manewrów o go-

14)

DWIE WIZYTY

W ANGLII.

(Ciąg dalszy.)

V.

Windsor.

Miasto królowej angielskiej — i Faltstaffa. Zabłądzić w niem trudno: z trzech stron skromne, czyste kamienice, z czwartej na wzgórze, grube mury zamku, niby potężny parawan, za którym trzeba się domyślać siedziby królowej.

Nad Tamizą, w pobliżu Londynu znalazł się pagórek, rzecz w tamtych stronach rzadka i pożądana, więc najprzód, jeszcze za Edwarda Wyznawcy osiedlili się na nim mnisi z Westminsteru, później jednak miejscowość królom się spodobała, a klasztor przemienił się w obronny zamek. Naturalnie zamek budowano, przebudowywano, aż nareszcie za Grzegorza IV ustanowiono plan ostateczny rozległej budowy, którą ukończyła dopiero królowa Wiktoria. John Bull wydał na dzisiejszy zamek pokazań sumę 900.000 funtów, ale też wystawił dla swych monarchów tak wspaniałą siedzibę, jaką się mało który panujący poszczycić może.

Kilkadziesiąt kroków po schodach i — brama wjazdowa, przy której przesylnym krokiem tam i napowrót chodzi dwóch gwardzistów, sążnistych chłopów w czerwonych opiętych mundurach, z ogromnymi ni dźwiękami czapkami, podobnymi do tych, jakie dawniej nosiły niektóre oddziały austriackiego wojska. Gwardziści mni ignorują,

widocznie do nich kontrola wchodzących nie należy, natomiast za bramą, z wielką uwagą przyglądają mi się policman i z oka nie spuszcza.

Pierwsze podwórze, tak zwany „Lower ward” bardzo oryginalne robi wrażenie: przed nami gotycki kościół św. Jerzego, dalej kaplica Alberta, na prawo, na szczycie pagórka szeroka, obsiadła baszta „Round Tower” będąca najwyższym punktem całego kompleksu gmachów, a do grubych ciemnych murów, okalających całą przestrzeń, przylatywały się skromne szkockie domki z czerwonej cegły, układanej w sposób pruskiego muru, w dębowe ramy i ozdobione drewnianymi ornamentami. Pod grupą zielonych drzew kryje się mały odwach, przed którym ziewają grenadyery królowej, dalej mieszkania kapelana, służby, różnych urzędników. Z nisko położonych okien mnóstwo kwiatów wygląda i nadaje srogiemu na zewnątrz zamczysku w środku bardzo potulną fizyognomię.

Pierwsza wizyta na „Round Tower”, aby ztamtąd objąć całość. Policman idzie zrazu za mną, ale nabrawszy przekonania, że nie jestem Irlandczykiem, przed samą już basztą pozostawia mnie własnemu przemysłowi.

Jakby na ogromnym kopcu, ubranym wokoło w krzewy, drzewa i rabaty, siedzi owa płaska wieża i rozgranicza pierwsze podwórze od drugiego, od „Upper ward”, okolonęgo właściwym zamkiem, całym kompleksem pałaców przeznaczonych na mieszkanie królowej. Wchodzi się na wieżę wąskimi drzwiami, za niemi długi rząd schodów, a w głębi otwarta paszcza działa. Działo jednak nie takie straszne jak się z daleka wydaje, przybliżywszy się doń, łatwo się przekonać, że to zdobycz angielska

z pierwszej wojny wschodniej, odpowiedniejsza do dekoracji niż do morderczego użytku.

Po długiej pielgrzymce — platforma i trud wynagrodzony.

Dwanaście hrabstw wokoło, widok przepyszny podobny jak z pagórka w Richmond, tylko rozleglejszy: cały horyzont zdaje się być parkiem, przez który płynie Tamiza; pod nami małe domki miasteczka, a tu i owdzie na pustych placach czerwone plamy, wieczne grenadyery. Na jednym miejscu, za bramą, plama większa, aniżeli gdzie indziej i ztamtąd dochodzą tony muzyki wojskowej...

Monarsza sielanka: wszędzie cicho, spokojnie, na ogromnych podwórzach gubi się kilku turystów, oglądających się wokoło, przed drzwiami prowadzącymi do mieszkania królowej, dwóch lokajów we frakach, z gołymi głowami pacyficznie rozprawia, nie czując życia, intrygi, nie nie zdradza pobytu cesarzowej Indyi. Intrygi zamieszkały w parlamencie — królowa pisze mdłe książki, ciachaczem siedzi się na Gladstona i myśli nad tem, jakby znów któremuś z niemieckich kuzynków o pustych kieszeniach, wyrobić na koszt John Bulla synekurę. Ci niemieccy kuzynkowie obsiedli królową jak siostrzeńce i siostrzenice księżdzą proboszczą, każdy patrzy, ażeby chwycić jakieś „protektorstwo”, jakieś „prezesostwo”, każdy radby przy angielskim dworze umieścić choćby dawnego lokaja lub kucharza.

John Bulla to gniewa, że królowa dla swoich skąpa a dla obcych hojna, więc mimo całego respektu dla panującej głowy, oblicza czasem w gazetach, ile funtów rocznie zabierze ten lub ów niemiecki książę i ile pennów niesprawiedliwego podatku wypadnie na każdego obywatela W. Brytanii.

Królowa naturalnie wie o tem, że jej

z tego powodu robią zarzuty, wie, że ma nieprzyjaciół, więc tylko na kilka godzin, raz, albo dwa razy do roku, jedzie na otwarcie parlamentu do Londynu, zresztą siedzi w Windsorze, albo w Balmoral, w Szkocyi, gdzie tyle sentymentalnych łączy ją wspomnień. Królowa bowiem, sentymentalna jak każda Niemka, która dawno owdowiała i bardzo dobra kobieta.

Gdy razu pewnego jechała na spacer, mocny deszcz zaczął padać i była obawa, że John Brown zmoknie na koźle, to go zaprosiła do siebie, do karety, aby tylko ulubiony kamerdyner kataru nie dostał. „Honny soit qui mal y pense”, — wszystko to z wrodzonej serca dobroci.

Królowa w Windsor, więc pokoi recepcyjnych, sali tronowej widzieć nie można, strata podobno niewielka, gdyż prócz kilku cenniejszych obrazów angielskich malarzy, nie ma tam być nie ciekawego. Natomiast tak kościół św. Jerzego, jak i kaplica, a właściwie mauzoleum Alberta nadzwyczaj zajmujące i zwiedzenie ich konieczne. Święty Jerzy jest kościołem kapituły orderu Podwiązki; a „stale” rycerzy prawie równie piękne, jak stale Westminsterkie.

Nad każdym siedzeniem hełmy, miecze, sztandary, dziwaczne herby na tarczach malowane, nadają całemu „chórowi” poważną i oryginalną cechę. Order „of the Garter” wycisnął w całym kościele swoje piętno, gdzie spojrzeć, wszędzie znany rzeźmiec na sprzączkę zapięty, a we wspaniałych oknach malowidła na szkle, odnoszące się do historii sławnego orderu. Obok ołtarza, na wysokości niskiego piętra ma królowa swą oszkloną łóż, w której zazwyczaj jest przytomną podczas nabożeństwa.

Wychodząc z chóru, spostrzegłem turystów cisnących się do drzwi jednej z boczo-

dzinie trzeciej. Lud zgromadzony licznie przed zakładem, witał entuzjastycznie Monarchę. Około godz. 3 m. 45 pojawiły się w Lubieniu pierwsze ekipaże wiozące krótszą drogą z Gródka zagranicznych oficerów. O g. czwartej Najd. Arcyksiążę Rudolf w towarzystwie księcia Cambridge, poprzedzony przez pana Namiestnika, zajechał do zakładu. Przed hotelem Concordia, gdzie jest kwatera księcia Cambridge, była ustawiona kompania honorowa 64 batalionu obrony krajowej z kapelą 34 pułku. W chwili pojawienia się Najd. Arcyksięcia z ks. Cambridge, zaintonowała kapela angielski hymn ludowy, poczem ks. Cambridge z Najd. Arcyksięciem Rudolfem odbyli przegląd kompanii, przy czem Jego Ces. Wysokość dawał objaśnienia. Najd. Arcyksiążę pożegnał ks. Cambridge, odjechał do zamku, gdzie nastąpiło powitanie z Najj. Panem. Gdy Jego Ces. Wysokość odjeżdżał z zakładu, kapela zaintonowała hymn austriacki, a publiczność podniosła entuzjastyczne okrzyki. Wkrótce potem przyjechał do zakładu Najj. Pan w towarzystwie generała Poppa i złożył wizytę ks. Cambridge; bawił tam prawie pół godziny. Po odjeździe Monarchy złożył wizytę księciu Cambridge pan Namiestnik i zabawił tam przeszło kwadrans. Księżę wypytywał pana Namiestnika o rozmaite stosunki krajowe. Około godz. 5 rewizytował księżę Cambridge Najj. Pana.

O godz. 6 obiad dworski. Lista gości wiadoma. Pódezas sceny przed hotelem Concordia, bawił hr. Kalnoky z hr. Pejacevichem i swoim sekretarzem w ogrodzie.

Lubień, 10 września. (Tel. prywat.) Uzupełniając wczorajszą relację o przyjeździe Najd. Arcyksięcia Rudolfa, dodajemy, że Jego Cesarska Wysokość odprowadził księcia Cambridge aż do jego apartamentów w hotelu „Concordia“ i tam pożegnał. J. E. Pan Minister Kalnoky przyjechał z swoim sekretarzem prezydyalnym Aloizym baronem Aehrenthalem i konceptowym praktykantem Ministerstwa spraw zagranicznych Mereyem v. Kaposmere. Wczoraj po południu Pan Namiestnik Zaleski złożył wizytę Panu Ministrowi Kalnokiemu.

Na spotkanie rosyjskiego generała Richtera wyjechał wczoraj ordynansowy oficer Najj. Pana Andrzej hr. Potocki, powitał go na granicy Lubienia w imieniu Monarchy i zabrał do swego powozu.

nach kaplic i rzewnie płaczącą panienkę. Co takiego? nie się nie stało: młoda angelka żyła wylewa nad grobem nieszczęśliwego Napoleona, który zginął w kraju Zulusów. Nasze uczucia mniej więcej tak samo się zachowują wobec dziejowych, jak wobec osobistych zdarzeń. Czyście widzieli syna, któryby opłakiwał ojca zmarłego przed trzydziestu laty? — czas wszystko zacierza.

Tak samo nikt się już nie rozczuła nad śmiercią Kleopatry, nikt nie zapłacał na kopcu Wandy, przypominając sobie jej historię, znajdując wszakże tacy, w których los Maryi Stuart bardzo jeszcze żywe obudza współczucie, lub którzy się rozrzewniają nad tragicznym końcem Maryi Antoniny.

Tak samo i owa angelka: przeszła około kilkudziesięciu grobowców kryjących popioły ludzi, których dzieje były daleko smutniejsze, aniżeli losy młodego Napoleona, a tkliwe jej serce się nie ścisnęło. Napoleon jednak zginął niedawno, więc śmierć jego żywiej działała na imaginację.

Grobowiec zresztą bardzo ładny. Na sarkofagu z białego marmuru leży syn cesarzowej Eugonii, w mundurze armii angielskiej, zupełnie podobny do znakomitego portretu, który Canon pod okiem matki wymalował. U nóg rzucony hełm i rękawiczki, dalej orzeł i znane N. neapoleońskie. Na boku wyrzeźbione piękne słowa z testamentu księcia, pisane 26 lutego r. 1879: „Je mourrai avec un sentiment de profonde gratitude pour sa Majesté la Reine d'Angleterre et pour le pays, où j'ai reçu pendant huit ans une si cordiale hospitalité“.

(Ciąg dalszy nastąpi).

K. CHŁĘDOWSKI.

Imponujący był widok, gdy wczoraj przed szóstą godziną wieczór zagraniczni oficerowie w galowych mundurach, wyjechali w powozach z zakładu do zamku na obiad.

Przy objeździe zajęli pierwsze miejsca: Najjaśniejszy Pan i księżę Cambridge, obok Monarchy siedzieli: generałowie Richter, księżę Taxis, hrabia de la Bonnière, hrabia Pejacevich. Obok księcia Cambridge siedzieli: Najdost. Arcyksiążę Rudolf, hrabia Kalnoky, generał Fassong, p. Namiestnik Zaleski.

Dzisiaj rano przed wyjazdem na manewry, Najdost. Arcyksiążę, wyszedłszy na tarasę parterową, zbliżył się do czekającego już Monarchy, a oddawszy Mu ukłon wojskowy, ucałował Go w rękę, Najjaśn. Pan zaś ucałował Arcyksięcia w głowę. Po tem przywitaniu wsiadł Monarcha do powozu z Następcą Tronu, i o godz. 6, min. 45 orszak Cesarski, konwojowany przez dziarską banderę włościańską, wyruszył po za granicę Lubienia. Lud po drodze wznosił nieustające, entuzjastyczne okrzyki. Później wyjechali z zakładu na manewry: księżę Cambridge i wszyscy zagraniczni oficerowie. Koło godziny 7mej min. 30 wyjechał także na manewry JE. pan Namiestnik z pp. Aehrenthalem i Mereyem.

Na dzisiejszy obiad dworski i na obiady następne zaproszone zostały te same co wczoraj osoby.

O przejeździe Najd. Następcy Tronu Arcyksięcia Rudolfa przez Kraków, pisze *Czas*: „Najd. Następca Tronu Arcyksiążę Rudolf przejeżdżał z Wiednia do Lubienia przez Kraków osobnym pociągiem o godzinie 6 minut 20 z rana. Wedle przyjętego zwyczaju w czasie, w którym Najj. Pan znajduje się w kraju koronnym, wykluczone było tu wszelkie urzędowe przyjęcie. Jedynie delegat i starosta hr. Kazimierz Badeni znajdował się na peronie wraz z radcą dworu, dyrektorem policyi, Englischem. Najd. Arcyksiążę, wysiadłszy z wagonu, zaraz zwrócił się do hr. Badeniego i uścisnął mu rękę. Arcyksiążę wyraził żal, iż okoliczności tak zrzuciły, że za pierwszym swoim w naszym kraju pobycem, nie może się z nim zetknąć i jedynie wojskowym oddać się musi zatrudnieniom; dalej powtórzył znaną już wiadomość, że na przyszły rok przybędzie do Galicyi, aby ją poznać, a w końcu rzekł, iż 15 września powracać będzie przez Kraków wraz z Najj. Panem. Liczny orszak oficerów zagranicznych i austriackich, wysiadł również z wagonów i wszyscy z Najdost. Arcyksięciem Następcą Tronu na czele, podążyli do sali pierwszej klasy, w której zastawiona była kawa i herbata. W orszaku tym znajdował się Minister spraw zewnętrznych hr. Kalnoky w mundurze generalskim, rozmawiał on dłużej czas z hr. Badenim; przy boku Ministra ukazał się jego sekretarz bar. Aehrenthal. Ks. Cambridge nie wysiadł z wagonu i w nim śniadał.“

W sali pierwszej klasy śniadanie trwało blisko pół godziny, a kiedy hr. Badeni oznajmił, że czas ruszyć w dalszą drogę, powstałi wszyscy z miejsc i hr. Badeni odwrócił się do wagonu Najd. Następcy Tronu; wtedy dały się słyszeć z podwoi drugiej i trzeciej klasy, pełne zapалу okrzyki na cześć Arcyksięcia Rudolfa. — Najd. Arcyksiążę łaskawie i uprzejmie pożegnał się z hr. Badenim, który mu przedtem przedstawił radcę dworu Englischa, poczem Najd. Arcyksiążę wsiadł sam do swojego wagonu. Hr. Badeni rozmawiał jeszcze chwilę ze stojącym na peronie hr. Kalnokiem. Niezadługo cały orszak wsiadł do wagonów, a po ciąg wśród entuzjastycznych okrzyków ruszył w dalszą drogę.

Wczoraj w jednej tylko części nakładu mogliśmy zamieścić następujący telegram z Gródka o przybyciu Najdostojniejszego Arcyksięcia Rudolfa:

Gródek, 9 września. O godzinie 2 m. 20 przybył osobnym pociągiem Jego Ces. i Król. Wys. Najd. Arcyksiążę Rudolf, wraz z ks. Cambridge i JE. p. Ministrem hr. Kalnokiem. Na peronie czekali: JE. p. Namiestnik, hr. Dzieduszycki starosta, furjer dworski Rock w zastępstwie Branka, księżę Lamoral Thurn Taxis, Klaudy. Sochor, Śladkowski, inspektor Elsner,

starsi inżynierowie: Gassner, Langer, podpułkownik żandarmeryi Appel. — Pierwszy z wagonu wysiadł Najdost. Cesarzewicz Rudolf, za nim księżę Cambridge wsparty na lasce. Jego Ces. i Król. Wysokość Najdost. Arcyksiążę Rudolf rozmawiał dłużej czas z JE. Namiestnikiem i Taxisem. Namiestnik przedstawił Najd. Cesarzewiczowi Appela i hr. Dzieduszyckiego. Gdy Najd. Cesarzewicz Rudolf z księciem Cambridge weszli do wspaniale udekorowanego salonu, wysiedli z wagonów zagraniczni oficerowie, których nazwiska podane w spisie osób zaproszonych na obiad. Najdostojniejszy Cesarzewicz Rudolf wsiadł do jednego powozu z księciem Cambridge i odjechał do Lubienia, po nich długi szereg powozów z oficerami zagranicznymi. W chwili pojawienia się Najd. Cesarzewicza Rudolfa przed dworcem, licznie zebrana publiczność wzniosła entuzjastyczne okrzyki.

Przygotowania na przyjęcie Najj. Pana w Krakowie.

Próbne oświetlenie rzymskim światłem kościoła N. P. Maryi i wieży ratuszowej, odbyło się jak donosi *Czas* d. 7 b. m. po godzinie 9-iej wieczorem. — Oświetlenie to, któremu przypatrywała się liczna publiczność w Rynku, obliczone było na efekt z punktu widzenia na wale kolejowym, poczynając od mostu podgórskiego, którą właśnie nastąpi przejazd cesarski. Na wale znajdowała się też komisja dekoracyjna, dla ocenienia wydadności oświetlenia. Oświetlony kościół N. P. Maryi przedstawiał rzeczywiście dla patrzących od strony walu kolejowego wspaniałe widoki.

Próbne oświetlenie Wawelu zapowiedziane na wczoraj wieczorem o godzinie 9-tej.

Przedwczoraj o godzinie 12-iej w południe zebrało się w sali radnej ratusza około 60 starszych i podstarszych cechów krakowskich, a to na zaproszenie komisji porządkowej, dla porozumienia się co do udziału, jaki wzięci mają w przyjęciu N. Pana rezydencjalni i przemysłowcy tutejsi. Komisję porządkową reprezentowali na tem zgromadzeniu przewodniczący tejże r. m. Mendelsburg i dwaj członkowie pp. dr. Schmidt, II wiceprezydent miasta i Zawilowski, radca magistratu.

Do zgromadzonych przemówił najpierw imieniem komisji r. m. Mendelsburg, dziękując im za chętnie przybycie dla naradzenia się i wyłuszczenia cel, dla którego zaproszeni zostali. Następnie wezwał zgromadzonych, aby dla odbycia narad, wybrali sobie przewodniczącego ze swego grona.

Dr. Schmidt rozwinął projekt komisji porządkowej w szczegółach, co do udziału cechów w przyjęciu Najj. Pana. Po ukończeniu obrad, świadczących pochlebnie o zainteresowaniu się kół rzemieślniczych i przemysłowych przyjęciem Najj. Pana i o skorej gotowości wzięcia udziału w takowem, uchwalono:

1) Każdy cech ma wysłać 4 do 10 członków swych, łącznie ze starszym i podstarszym, ze sztandarem cechowym i budygami w dniu 15 b. m. na ulicę Lubiec na miejsce, bliżej przez komisję porządkową wskazane.

2) Pozostali członkowie każdego cechu mają się wpisać na członków honorowej straży obywatelskiej.

3) Starsi cechów mają przesłać do biura w Sukiennicach spis członków, którzy wezmą udział w deputacji na ulicę Lubiec; tam także otrzymają starsi cechów oznaki dla członków straży obywatelskiej i odznaki te następnie między majstrów rozdadać.

Kwestya użycia stroju, który ma być narodowy, lub czarny, poruszona również na zebraniu, zostanie ostatecznie rozstrzygnięta przez komisję porządkową.

Wczoraj odbyły posiedzenie komisje recepcyjne i porządkowe.

Wczoraj rano rozlepił Magistrat na rogach ulic następujące ogłoszenie:

Obywatele miasta Krakowa! W dniu 15 września r. b. wieczorem, zatrzyma się w Krakowie w powrocie z Galicyi Najjaśniejszy Pan.

Rada miasta Krakowa, celem godnego powitania Najjaśniejszego Pana, poczyniła odpowiednio przygotowania, a w następstwie tego będzie także zorganizowana straż honorowa obywatelska, do której należeć będzie utrzymywanie porządku podczas przybycia Najjaśniejszego Monarchy.

W czasie ostatniego pobytu Najjaśniejszego Pana w Krakowie 1880 r., ówczesna straż honorowa obywatelska przyczyniła się w wielkim stopniu do uświetnienia przyjęcia Najdostojniejszego Gościa; dlatego też

komitet porządku żywi nadzieję, że zaeni Obywatele miasta Krakowa i obecnie tak samo zasłużą się miastu przez zorganizowanie Straży obywatelskiej.

Komitet porządku zaprasza więc P. T. Obywateli, aby poczynawszy od 9 września r. b. to jest od czwartku zechcieli wpisywać się do Straży honorowej obywatelskiej, w biurze na ten cel otwartem w Sukiennicach w sklepie l. 15 naprzeciw „Spiskiego Pałacu“.

W Krakowie, 7 września 1886 r.

Wypadki w Bułgarii.

Wyjazd księcia Aleksandra.

Nie mogliśmy pomieścić w całym wczorajszym nakładzie wszystkich depesz, jakie nas doszły o podróży księcia Aleksandra za granicę i z tego powodu jesteśmy zniwoleni powtórzyć je tutaj, mianowicie z Lom-Palanki i Widdynia:

Orszak towarzyszący księciu zatrzymał się dnia 8 b. m. w odległości 20 kilometrów mniej więcej za Sofią. Tu odbyło się ostatnie pożegnanie z orszakiem, w którym znajdowało się kilkanaście dam. Jeden z deputowanych miał krótką mowę, którą zakończył okrzykiem „do widzenia“. Mutkarow i Geszow powrócili do Sofii w celu załatwienia spraw bieżących w nieobecności innych ministrów. Orszak udał się następnie w dalszą drogę. Za powozem, w którym siedział księżę z Stambułowem, postępował oddział kawalerii, a za nim jechało dziesięć innych powozów, w których znajdował się pomiędzy innymi ks. Franciszek Józef, Radosławow i adiutanci księcia. Podróż trwała całą noc i odbyła się bez żadnych przygód. Nad rankiem, podczas przejazdu przez pewną wieś, widziano kłęzący lud, wznoszący okrzyki na cześć księcia. Wszystkie dzieci miały w rękach bukiety. Na kilka kilometrów przed Lom-Palanką oczekiwał na przybycie księcia prefekt Borkowski i komendant brygady Lebowski. Wjazd do miasta nastąpił około południa. Księża witały władze i tłumy ludności okrzykami „hurra“. Kompania pułku widdynskiego z muzyką na czele, oddała księciu honory wojskowe.

Księżę rzekł do żołnierzy: „Dziękuję wam za waszą miłość i przywiązanie do ojczyzny. Chociaż jestem zmuszony odjechać, pozostaje jednak zawsze Bułgarem i — gdyby okazała się potrzeba — jak każdy Bułgar będę zawsze gotów bronić ojczyzny“.

To były jego ostatnie słowa, powiedziane do armii bułgarskiej. Potem udał się przez plac portowy, ozdobiony chorągiewkami bułgarskimi, napelniony tłumem ludności, do okrętu. Odjazd do Widdynia nastąpił o godzinie 2 po południu.

Przed odjazdem z Palanki jedna grupa deputowanych, złożona z ośmiastu osób, rzekła do księcia, że liczą zawsze na księcia, gdyby kiedy zagrażało krajowi niebezpieczeństwo. Księżę odpowiedział im: „Adieu“; oni odrzekli: „Nie! — tylko do widzenia!“ Podczas dalszej podróży na statku austriacko-węgierskim „Slava“, (jacht księzący płynął w niewielkiej odległości) odbyło się śniadanie, do którego zasiadli: świta księcia, ministrowie i regenci Karawelów i Stambułow. Podczas śniadania przygrywała muzyka. O godzinie 4½, przypłynął statek do Widdynia.

Przyjęcie księcia Aleksandra w Widdyniu było prawdziwym tryumfem. Na brzegu Dunaju i na wałach fortecy zgromadziło się około 15.000 ludzi. Załoga stojąca pod bronią, wznosiła frenetyczne okrzyki hurra! Oficerowie załogi zanieśli księcia na rękach do budynku miejskiego, gdzie księżę rozmawiał z oficerami i innymi osobistościami. Wszyscy mieli żyły w oczach.

Księżę Aleksander powiedział, że takie dowody wierności są dla niego wielką pociechą. Rosya poświęciła go, sądząc, że on jest powodem zatargu między nią a Bułgarią. Pozna jednak, że się omyliła, i może kiedyś sama odwoła się do niego w sprawie tronu bułgarskiego. Jeżeli ojczyzna będzie w niebezpieczeństwie, on stanie tam jako człowiek prywatny. W końcu zalecił księżę, by spełniano obowiązki wobec regencji.

Następnie przemówił członek regencji Stambułow, dziękując narodowi i armii za to, iż dla ratowania honoru narodowego zgromadziły się około niego. Dziś, kiedy Bułgaria nieszczęśliwym sposobem została pozbawiona swego księcia, zależy na tem, aby dzieło rozpoczęte dalej kontynuować, i wspierać regencję dla uniknięcia nieporządków, któreby mogły spowodować obcą okupację. „Dziękujemy księciu, który daje przykład zaparcia się samego siebie. Wiemy, iż gdyby ojczyzna była zagrożona, możemy liczyć na niego“.

Po tem pokazał się księżę jeszcze raz na balkonie, następnie udał się na swój jacht, który o godzinie 1½, zrana przypłynął do brzegu w Turn-Sewerynie. Towarzyszący księciu oficerowie i ministrowie odpro-

wadzili go aż do dworca, z kąd wczoraj o 3 1/2 zrana udał się w dalszą podróż.

Do *N. fr. Presse* donoszą z Sofii: W odległości 5 kilometrów od Sofii oczekiwali na przejeżdżającego księcia zgromadzony lud. Pewien starzec powitał księcia przemówieniem, w którym wyraził głęboką boleść ludu, i nadzieję, że książę do Bułgarii powróci.

Książę uda się przez Peszt i Wiedeń do Jugenheim, gdzie mieszka jego ojciec. Krążą pogłoski, że książę uda się później do Petersburga. Dnia 8 b. m. o godzinie 4 po południu, przybył książę do Kalafatu, gdzie go przyjmowano z entuzjazmem. Oficerowie zanieśli księcia na rękach do prefektury, gdzie książę do nich przemówił, a następnie z balkonu miał mowę do ludu.

Specjalny korespondent *Schlesische Ztg.* podaje o ostatnich chwilach odjazdu księcia następujące szczegóły:

Wyjazd księcia opóźnił się do godziny czwartej. Regencya i gabinet były już utworzone i oczekiwano jeszcze tylko na ogólne pożegnanie z pozostającymi oficerami, ciałem dyplomatycznym i dygnitarzami Sofii. Od godziny 2giej gromadziły się rzesze dokoła pałacu, przy którego alejach ogrodowych czekała eskorta konna, w westybule i przedsionkach zaś członkowie rodzin, zaszczyconych przez księcia przyjaźnią i my, korespondenci. U stopni schodów i w sieni stało na straży dziesięciu, przepysnie ubranych w błękitne mundurki z srebrnymi i czerwonymi ozdobami, Czarnogórców, stanowiących straż honorową księcia. Wyszli z podwoi w parterze, otoczeni członkami regencyi, ministrami i generałami, pożegnał książę najpierw zebranych w sali członków ciała dyplomatycznego. Rysy twarzy księcia znamięnowały spokój i stanowczość, starał się nawet być wesołym i słumieć gnębiące go uczucie żalu. Ci, do których się książę zwracał z pożegnaniem i uściśnięciem ręki, nie byli w stanie opanować gwałtownego uczucia, a nawet dyplomaci nie mogli się oprzeć wzbierającym w tej chwili uczuciom. Niektórych oficerów uściśnął książę i ucałował i z uśmiechem przyjął od małej Lilli Haberle bukiet kwiatów. Otwarte powozy zajęte już były przed pałac; na kozłach w czwórki zaprzężonego powoju księcia siedział stangret ubrany w stroju kacapów rosyjskich. Przy odgłosie tarabanoń wsiadł książę do powoju ze Stambułowem. W drugim powozie, prowadzonym przez stangreta w stroju czarnogórskim, zasiadli bracia księcia i baron Riediesel; w trzecim zajęli miejsca, Mutkarow, Petrow i minister wojny. Za powozem księcia bezpośrednio jechała konna eskorta w bieli i w białych czapkach z dobytymi pałasami i z karabinkami przez plecy zarzuconymi. Następnie ruszył długi korowód jeźdźców, ochotników, pomniejszych z eskortą urzędową. Wojska z kapelami, ale bez broni, tworzyły długie szpalery wzdłuż ulic, przez które pochód ten się poruszał. Tętno muzyki brzmiało jakoś smutnie, a okrzyki hurra były słumione, jakby żałobą teńną. Kiedy wyjechano za miasto, eskorta jezdna puściła się kłusem a powozy potoczyły się różnie wznosząc tumany kurzu. Przy gospodzie we Wrbcy zatrzymano się na chwilę. Tutaj dr. Wurkowie z rodziną i wiele innych osób z okolicy, powitało i żegnało księcia. Jeden z Bułgarów miał przemowę, wyrażającą głęboki żal i smutek. Książę wysiadłszy z powoju podawał wszystkim rękę i ścisnął żegnając. I znów dalej szła podróż ku góróm. Druga, dłuższa chwila wytchnienia była przy gospodzie i pocztowej stacyi Kustimbrod o 18 kilometrów od Sofii. Oczekiwał tam na księcia z przemową, były dyrektor banku Brakalów. Książę siedział najpierw długo w powozie rozmawiając ze Stambułowem i ministrami a następnie wysiadł, ażeby raz jeszcze z każdym oficerem, który mu aż tutaj towarzyszyli, pożegnać się serdecznie. Z rzeszy, która się zgromadziła dokoła, wyrwał się okrzyk, w którym czuć było łzy, okrzyk: *Do swidania!* Książę skinął raz jeszcze uprzejmie, poczem uniósł go powóz, któremu towarzyszyli dalej eskorta jeźdźców ku owym góróm Sliwnicy, wśród których książę nie dalej jak przed 9 miesiącami, prowadził wojska do zwycięstw i chwały. — Miasto Sofia spokojne i czeka na nowego władcę.

Głosy dzienników.

Wiedeński *Fremdenblatt* poświęca ks. Aleksandrowi z okazji jego abdykacyi i wyjazdu z Bułgarii, bardzo sympatyczny artykuł, w którym pisze, że książę starał się przed swym wyjazdem z całą energią o utrzymanie pokoju i porządku w kraju. Ustąpienie księcia Aleksandra — mówi dalej ów dziennik — będzie pamiętne dla historii świata. Ustępuje on z placu z honorem, jaki się należy księciu i twórcy bułgarskiej sławy wojennej. Aż do granic kraju odprowadzają go też reprezentanci ludu i armii.

Rosyjski oficjalny *Journal de St. Petersburg* twierdzi, że po odejściu księcia, główna trudność jest usunięta; po przebyciu przesileniu, Bułgaria potrzebuje przede-

wszystkiem spokoju wewnętrznego i zewnętrznego. Rosya nie zamysła ukrócić niezależności, którą dla Bułgarii zdobyła.

Kandydat na tron bułgarski.

W konsulacie rosyjskim w Sofii ogłoszono adres, który podpisują ci, co pragną popierać kandydaturę księcia Aleksandra Oldenburskiego na tron bułgarski. Książę ten urodził się dnia 2go czerwca 1844 r. i jest rosyjskim generałem-porucznikiem, generałem adjutantem cara i komendantem gwardyi. W r. 1868 ożenił się z księżną Aleksander z córką ks. Maksymiliana Leuchtenberg, księżniczką Eugenią i ma syna ks. Piotra Oldenburskiego, który jest porucznikiem gwardyi rosyjskiej.

Ze kandydatem Rosyji, do tronu bułgarskiego jest książę Oldenburski, o tem zapewnia stanowczo dobrze zazwyczaj poinformowany petersburski korespondent *Köln. Ztg.*, który dodaje zarazem, że książę Aleksander należy do najbogatszych książąt, lecz cały jego i jego żony majątek ziemski i w gotówce pochodzi wyłącznie ze źródeł rosyjskiego z tem wyraźnem zastrzeżeniem, iż księstwo pozbawieni będą takowego, gdyby zamieszkali stale za granicą. „Ta okoliczność — pisze wspomniany korespondent — czyni nieprawdopodobnem, aby książę Aleksander kiedykolwiek mógł podnieść dla siebie i swego syna pretensję do tronu oldenburskiego. Inaczej ma się jednak rzecz z tronem bułgarskim. Należy wprawdzie przypuścić, iż książę osobiście nie wielką ma ochotę zamienić miłe dla siebie stosunki rosyjskie i swoje wysokie stanowisko, jako dowódcy gwardyi, na niezbyt nęcący pałac w Sofii. Gdyby jednak zyczył sobie tego cesarz Aleksander III, to życzenie podobne byłoby dla księcia rozkazem i nie wahałby się on ani chwili objąć to stanowisko, a w takim wypadku znalazłoby się także jakieś wyjście co do spraw majątkowych. Z rosyjskiego punktu widzenia nie można nawet pomyśleć odpowiedniejszego kandydata. Książę uchodził do pewnego stopnia za księcia niemieckiego, nie można przeto zarzucać Rosyji, iż faworyzuje ona swoje lub inne słowiańskie rodziny, ale książę jest zarazem ślepo oddany carowi. Bułgaria dostałaby w tym wypadku surowego władcę“.

Sprawy rosyjskie.

(Orazk carski w podróży na manewry. — Hrabia Tolstoj. — Kongres międzynarodowy w sprawie więzień. — Uniwersytet syberyjski. — Korespondencya konsulatów zagranicznych. — Z uniwersytetu dorpaeckiego).

Wraz z carem i carową udali się na manewry do Brześcia Litewskiego: carewicz, minister domu cesarskiego, hr. Woroncow-Daszkow, minister wojny Wannowski, kilku generałów-adjutantów, i generał pruski Werder; ten ostatni na wyraźne życzenie cara, gdyż już przed miesiącem został odwołany z posady pełnomocnika wojskowego przy ambasadzie niemieckiej w Petersburgu, i zamianowany gubernatorem wojennym w Berlinie.

Minister spraw wewnętrznych, hrabia Tolstoj, który od dłuższego czasu bawi na urlopie, dla poratowania mocno nadwątłego zdrowia, powróci za trzy tygodnie do Petersburga, i obejmie urządowanie.

W roku 1890 odbędzie się w stolicy rosyjskiej kongres międzynarodowy w sprawie więzień.

Uniwersytet syberyjski zostanie otwarty w Tomsku dopiero w roku przyszłym. Na początek będą funkcjonować tylko wydziały: prawny i lekarski; ciało nauczycielskie zostało już skompletowane.

Według doniesienia gazety *Nowoross. Telegraf*, w tych dniach zostało wydane rozporządzenie, aby wszystkie konsulatory zagraniczne w korespondencyi prowadzonej z władzami miejscowymi i urzędnikami, używały wyłącznie języka rosyjskiego.

Językiem wykładowym w uniwersytecie dorpaeckim, jak donosi *Świat*, będzie rosyjski. Wszyscy profesorowie, którzy nie będą mogli wykładać w tym języku, spadną z etatu.

KRONIKA

— **JW. p. Marszałek krajowy**, dr. Zyblikiewicz, bawił wczoraj w Krakowie.

— **P. Puffke-Lipnicki**, znany zaszczytnie publicysta, redaktor czeskiej *Politik*, po dwutygodniowym pobycie w Warszawie, przybył do naszego miasta.

— **Międzynarodowy targ zbożowy**. Koleje krajowe przyznały uczestnikom VIII. międzynarodowego targu na zboże, młewo i chmiel we Lwowie, w roku 1886, następujące obniżenie cen jazdy: Kolej Karola Ludwika: za okazanie karty uczestnictwa kupiony na którejkolwiek stacyi kolejowej bilet I. klasy. uprawnia do jazdy II. klasą od tejże stacyi do Lwowa i napowrót, zwykłymi pociągami osobowymi i mieszanymi. Kartę uczestnictwa na-

leży wraz z biletem kolejowym przy odejściu z powrotem ze Lwowa przy kasie kolejowej ponownie dać do ostemplowania. Zniżenie to ważne jest do jazdy do Lwowa na czas od 15 do 21 września a z powrotem od 21 do 24 września r. b. włącznie. — Kolej Lwowsko-Czerńowiecko-Jasska przyznała obniżenie 33 1/3 proc. od jazdy II. lub III. klasą zwykłymi pociągami osobowymi, a to od 15 do 25 września b. r. włącznie; lecz samo okazanie karty uczestnictwa nie uprawnia do uzyskania zniżonej ceny, ale potrzeba na to mieć osobną kartę legitymacyjną, którą komisya targu wraz z kartą uczestnictwa tym, którzy pomienioną koleją jechać mają, przesyła. — Kolej państwowa zezwala na zniżenie w ten sposób, że za okazaniem osobnej karty legitymacyjnej, którą komisya targu wraz z kartą uczestnictwa na żądanie wysyła, uczestnicy targu mogą jechać z którejkolwiek stacyi II. klasą za opłatą biletu III. klasy, a III. klasą za opłatą pół biletu II. klasy tegoż pociągu. — Co do przewozu bydła. Na wystawę, z niniejszym targiem połączoną, służy zniżenie przyznane ogólnymi taryfami każdej kolei, ustanowionymi na bydo wystawowe.

— **Związek ochotn. straży ogniowych** król Galicyi z W. Ks. Krakowskiem. Dnia 5 b. m. w lokalu ochotn. straży ogniowej we Lwowie odbyło się posiedzenie Rady zawiadowczej Związku pod przewodnictwem JE. ks. Adama Sapiehy jako naczelnika Związku. Na posiedzeniu tem obecni byli delegaci Związku i członkowie Rady zawiadowczej pp. Mühlh Władysław ze Stanisławowa, Fenz Wilhelm z Krakowa, Dygalski Władysław z Chrzanowa, Hryniewicz Bruno i Majewski ze Lwowa. Następujące sprawy z porządku dziennego zostały w części załatwione przez Radę zawiadowczą, w części po dokładnem opracowaniu i omówieniu postanowiono przedłożyć Walnemu Zgromadzeniu do ostatecznego uchwalenia. 1) potrzeba zmiany dotychczasowego statutu związku. 2) Ustanowienie wysokości wkładek od czynnych członków staży ochotn. ogniowych na cele związku. 3) Zdawanie 3 miesięcznych raportów o stanie korpusów i rekwizytów ogniowych, aby mieć ewidencję istniejących straży aby tym skuteczniej czuwać nad ich podtrzymaniem i rozwojem. 4) Zdawanie raportów o wypadkach pożarów i prowadzenie statystyki tychże. 5) Utworzenie agentury i pośrednictwa przy nabywaniu mundurów i rekwizytów pożarowych. 6) Przyjęcie jednolitego umundurowania, musztry, ewień z przyrządami i sygnałów. 7) Natychmiastowe zakładanie ochotn. straży ogniowych, w mieścoowościach w których się takowe rozwiązały, a które pozostawiły zapasy mundurów i rekwizytów leżących obecnie bezużytecznie. 8) Urządzenie ze straży ochotn. ogniowych pomocy, dla niesienia ratunku zagrożonym powodzią w miejscowościach, w których peryodyczne wylewy rzek mają miejsce. Ze sprawozdania sekretaryatu okazało się, że w ubiegłych miesiącach przystąpiło do Związku 62 Towarzystw ochotn. straży ogniowych, liczba ta z każdym niemal dniem powiększa się i że kilkanaście pozostałych jeszcze straży wkrótce deklaryacje swoje również nadeszła. Postanowiono zwołać walne zgromadzenie w ostatnich miesiącach b. r. a bliższy termin i porządek dzienny ułożony będzie na przyszłym posiedzeniu Rady zawiadowczej. Na tem posiedzenie zakończono.

(π) **Pan Minister wyznał i oświadczył** przyzwolił z nadzwyczajnego kredytu roku 1886 na zapomogi dla samoistnych duszpasterzy, uposażonych niżej kongrui, dycezyi: lwowskiej obrządku łacińskiego 4.476 zł.; przemyskiej obrządku łacińskiego 1.876 zł.; tarnowskiej 1.507 zł.; krakowskiej 1.326 zł.; lwowskiej obrządku ormiańskiego 327 zł.; lwowskiej obrz. grecko-katolickiego 15.919 zł.; stanisławowskiej obrządku grecko-katolickiego 12.413 zł. i przemyskiej obrządku grecko-kat. 8.821 zł.; razem 46.665 zł.

— **Pogrzeb ś. p. Madeyskiego**. Otrzymaliśmy następującą kartę pośmiertną: Marceł Poray Madeyski, doktor praw, adwokat krajowy, prezydent lwowskiej Izby adwokatów, członek Trybunału państwa, wiceprezydent Rady nadzorczej galic. banku hipotecznego, członek Rady miasta Lwowa i t. d., kawaler orderu Żelaznej Korony, przeżywszy lat 64, po ciężkiej i długiej chorobie opatrzony św. Sakramentami, przemiecił się dnia 6 września b. r. o godzinie 2 z rana w Ansee do wieczności. Eksportacya zwłok z Parchacza do grobowca familijnego w Sielcu, nastąpi w poniedziałek dnia 13 września b. r. o godzinie 10 rano, na który to obrzęd w nieutratnym żalu pozostała żona wraz z dziećmi wszystkich krewnych, przyjaciół i znajomych zaszasza.

Z gmachu banku hipotecznego i Towarzystwa kredytowego ziemskiego od 3 dni powiewają chorągwie żałobne.

— **Po ś. p. Emilu Śmietańskim** pozostało około 60 niedrukowanych kompozycji, pomiędzy temi koncert fortepianowy z towarzyszeniem orkiestry.

— **Z konserwatorium gal. towarzystwa muzycznego**. Dyrekcya konserwatorium wzywa wszystkich, którzy wnieśli do protokołu magistratu podania w celu otrzymania miejsca bezpłatnego do nauki muzyki w tujszym konserwatorium, aby w sobotę 11 b. m., o godzinie czwartej po południu zgłosili się w towarzystwie (gmach teatralny), celem poddania się egzaminowi ze swych wiadomości

muzykalnych, ażeby wynik tegoż w najkrótszym czasie magistratowi przedłożyć można.

— **Wydział oddziału stryjskiego** towarzystwa „Rodzina“ zaprasza pp. członków na walne zgromadzenie, które się odbędzie dnia 12 września b. r. o godzinie 10 przed południem w lokalności towarzystwa zaliczkowego z porządkiem dziennym, jaki obejmuje § 14 statutu.

— **Pan Floryański**, śpiewak sceny tutejszej, występował na scenie warszawskiej w tych dniach, mianowicie w *Halce* i *Aidzie*. Miejscowa krytyka wcale korzystnie wyraża się o talencie młodego artysty lwowskiego, radząc mu jednak, aby nie zaniedbywał dalszego kształcenia pięknego materiału, jakim go Opatrzność obdarzyła. I tak *Kur. Por.* pisze między innymi: „Głośne oklaski lubo zupełnie zasłużone, oraz wielokrotne wywoływania, jakimi wczorajsi słuchacze swe zadowolenie wyrażali mu pragnęli, uważać powinien p. Floryański raczej za rodzaj zachęty do dalszej pracy nad wykształceniem pięknego swego talentu, nie zaś jako dowody uznania i hołdu dla artysty, jaki obecnie posiada. A talent ma niepospolity, który na staranne pielęgnowanie i kształcenie ze wszechmiar zasługuje. Głos świeży i piękny, zapał młodzieńczy i temperament ognisty, to kapitał z którego dziś p. Floryański żyje; wykształcenie zaś techniczne głosu stanowi procent, z którego bez naruszenia kapitału, długie lata będzie mógł korzystać. O tem utalentowany śpiewak winien pamiętać.“

— **Stan powietrza**. Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe 10 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr o niepewnym kierunku, niebo przeważnie czyste, średnia temperatura dnia około 19°C., powietrze więcej niż miernie wilgotne, jednak pogodnie.

— **Zbiegły więzień**. Dnia 9 b. m., około godziny wpół do 9 wieczór, zbiegł z roboty i ulicy św. Mikołaja z pod nr. domu 8, więzień Ignacy Grodzicki, odbywający karę 1 1/2 rocznego ciężkiego więzienia za zbrodnię kradzieży w tutejszym zakładzie karnym. Grodzicki jest urodzony w Tarnopolu i tam przynależny, liczy lat 26, jest wzrostu średniego, średniej budowy ciała, twarzy owalnej, cery twarzy zdrowej, włosów i brwi ciemno blond, oczu siwych, nosa szerokiego i płaskiego, ust zwykłych, brody i wąsy ma ogolone. Mści po polsku. Więzień ten miał na sobie kitle i spodnie drelchowe, koszulę, trzewiki, czapkę, niebieską chustkę do nosa ze znakiem Z. K. na białym tle. W razie napotkania zbiega, należy go odstawić do c. k. zakładu karnego we Lwowie.

— **Kradzież wykryta**. W nocy na 26 z. m., skradziono za Winnikami na szkodę kupcowej Mary Fischer, z wozu towary więzione, na jarmarek do Uhnowa, wartości nad 300 zł. Tutejsza policja dowiedziawszy się dopiero 4 b. m. o tej kradzieży, wysłała sprawców w osobach znanych złodziei Aleksandra Wolanina, Michała Korczaka i Antoniego Nizińskiego, tudzież osławionego nabywacza kradzionych rzeczy Ozyasa Rożanera, zwanego także Wiadrem. U tego ostatniego zakwestyjonowano część skradzionych towarów.

— **Kradzież**. Rosyjski poliemiaster w Kielecach zawiadomił tutejszą c. k. dyrekcję policji, że skradziono tamże dwa listy zastawne po 100 rubli wraz z kuponami, jeden serya I z roku 1869, nr. 166.410, a drugi serya III nr. 215.271. Za przytrzymanie tych walorów przyrzeczono stosowną nagrodę.

— **Statystyka policyjna**. W miesiącu sierpniu bieżącego roku aresztowała tutejsza c. k. dyrekcja policji 918 osób, a mianowicie: za uczestnictwo w rabunku 1, za kradzież 129, za oszustwo 5, za sprzeniewierzenie 5, za gwałt publiczny 1, za uszkodzenie cieleśne 18, za stręczenie do nierządu 4, za obrazę straży 19, za dręczenie zwierząt 6, za zbieranie 29, za zakazany powrót do Lwowa 12, za uchylanie się z pod dozoru policyjnego 6, za opilstwo 102, za złosiwe uszkodzenie cudzej własności 1, za niebezpieczną groźbę 1, za burdy i bitki 87, za włóczęgostwo i wstręt do pracy 159, dla braku przytułku 70, za przekroczenie regulaminu drożkarskiego 65, za przekroczenie regulaminu służbowego 12, za przekroczenie regulaminu prostytucyi 31. Odstawiono z sądów do policji po odbytej karze 113, zwrócono z magistratu po sprawdzeniu przynależności 19, ze szpitala po wyleczeniu 23. Z powyższych aresztowanych odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 49, do c. k. sądu powiatowego karnego 272, do magistratu celem wyszupasowania 78 a do ulokowania przy robotach 42, do szpitala głównego na słabości zakaźne 39, na skórnę 12, policyjnie ukarano 426. Za dręczenie zwierząt ukarano 11 osób grzywną, razem na 18 zł. 40 ct. na fundusz tutejszych ubogich, a 6 aresztów. Oprócz tego oddano do głównego szpitala 23 prostytutki na słabości zakaźne.

— **Zapiski policyjne**. Zakwestyjonowano parę czerwonych pończoch z podwiązkami. Znaleziono pakiet zaadresowany do urzędu telegraficznego we Lwowie, przez urząd pocztowy i telegr. w Radomyślu; listę subskrypcyjną nr. 9.090 wydaną przez dom wekslowy Edwarda Urbana w Bernie, na tutejszym dworcu kolei Karola Ludwika; świadectwa szkolne Maryana Braunseisa; kartkę zastawniczą banku ormiańskiego z 8 maja z. r. 1. 4.016 na monety,

złotą broszkę i trzonki, za 22 zł., a drugą banku ruskiego z 20 lipca b. r. l. 15.515 na srebrny zegarek z takimże łańcuszkiem i złoty pierścionek, za 9 zł. zastawione. — Zgubiono zastawnicze kartki banku ruskiego l. 12.380 na srebrny kryty zegarek, za 3 zł., i do l. 10.950 na złoty męski i złoty damski zegarek, za 28 zł. zastawiony; duży pugilares z pięcioma przekazanymi kolegowi, na 79, 58, 52, 32 i 26 zł., na przesyłki, nadane przez Salomona Elsnera; zgubiono tu wczoraj, prawdopodobnie na placu budowy przy ulicy Ossolińskich, miękki stary brązowy pugilares bez okucia, zawierający 1.060 zł., mianowicie 21 sztuk not po 50 zł., a jedną na 10 zł., tudzież weksel na 1.000 zł., już spłacony, cennik pracowni stolarskiej braci Wczelakow, redukcyjną tabelę Kekiarta i inne notatki.

— **Zjazd archeologiczny w Konstancynopolu** doczekał się losu nieprzewidzianego. Został wzbroniony przez samego sułtana. Wiadomość tę podał *Listok Odesskij*. Urządzenie zjazdu wymagało sporo czasu i pracy. Zjazd się organizował na pamiątkę 25-letniej rocznicy założenia towarzystwa literackiego greckiego. Na zjazd przybyli uczeni z Francji, Włoch, Niemiec, Rosji i Grecji. *Listok* dodaje, że sułtan kazał zamknąć posiedzenia zjazdu pod wpływem przedstawień ze strony ambasady niemieckiej. Dla Niemców ma być ten zjazd podobno niedogodnym.

— **Konferencya statystyków.** W Rzymie dnia 23 b. m. zbierze się międzynarodowa konferencya statystyków. Rząd włoski postanowił podejmować zagranicznych przedstawicieli kosztem państwa. Uczestnicy konferencji wiedzą też wszystkie główne miasta włoskie.

— **Osmy z rzędu podróżnik** przekroczył wewnątrz Afryki od morza do morza, a jest nim szwedzki porucznik Gleerup, będący w służbie państwa Kongo. Po trzech latach pobytu w Afryce p. Gleerup opuścił z karawaną znanego Araba Tipo-Tip stację przy wodospadach Stanleya i w ośm miesięcy później stanął na wybrzeżu oceanu Indyjskiego. Droga jego była prawdopodobnie mniej więcej tą samą, jaką Stanley przebył w roku 1877 w kierunku przeciwnym. Livingstone, Cameron, Stanley, Serpa Pinto, Wissmann, Arnot wraz z Capello i Ivens byli pierwszymi, którzy tę samą podróż kolejno odbywali.

— **Dziwlaty kongres stowarzyszenia literacko-artystycznego**, założonego przez Wiktora Hugo w r. 1878, odbędzie się 18 b. m. w Genewie pod przewodnictwem wiceprezesa szwajcarskiego rządu związkowego, p. Numa Droz. Na tydzień przed zebraniem się kongresu wszystkie rządy, które przedstawione były na poprzednich zgromadzeniach w Bernie, podpiszą międzynarodową konwencję literacką, opracowaną na żądanie stowarzyszenia przez szwajcarski rząd związkowy.

— **Książę afrykański Karamoko**, przebywający obecnie w stolicy Francji, nie przestaje zajmować Paryżan. Jeden z ostatnich numerów *Voltaire*, opisując pobyt czarnego księcia w obozie pod Châlons, zapewnia, iż manewry jazdy nader silne na synu króla Samory wywarły wrażenie. Najwięcej zachwyciły go jednak błyszczące w słońcu pancerze, co widząc jeden ze starszych oficerów polecił ofiarować księciu zbroję. Karamoko, nieposiadając się z radości, przywdział niezwłocznie pancerz, lecz zaraz oblicze księcia zasępilo się, a zapytany o powód nagłego smutku odpowiedział: „Ojciec mi to zabierze.” Oficer polecił dać księciu jeszcze jeden pancerz i wyraz radości zajaśniał znów na twarzy dostojnego egzotycznego gościa.

— **Tragedya rodzinna.** W Mutterstadt, w Palatynacie, 18-letni gimnazysta, bawiący na wakacjach, zastrzelił własnego ojca. Ten ostatni groził żonie swojej rewolwerem, wskutku czego syn przybiegł na pomoc a podczas mowienia się obu mężczyzn broń wystrzeliła i kula przeszła serce ojcu, który też padł na miejscu.

— **Liczba osób zranionych** wskutku trzęsienia ziemi na wyspach greckich wynosi, jak donoszą z Aten, do 1,000, szkody zaś obliczono w przybliżeniu na 20 milionów.

— **Wyścig szybkobiegaczy**, pp.: George z Worcestera i W. Cummings z Paisley odbył się w tych dniach w Lillie Bridge Grounds, West-Brompton w Londynie. Zwycięstwo odniósł p. George, który przebył milę angielską w ciągu 4 minut 12 3/4 sekund. Nagroda wynosiła 200 fst.

— **Walka w kościele.** We wsi Castermano, w pobliżu Werony położonej, władze ze względów sanitarnych, wzbronily odbycia się procesji. Ludność zażądała, aby proboszcz założył protest przeciw rozporządzeniu prefekta: kapłan uczynił zadość żądaniu mieszkańców, dodając do protestu, że obawia się ekscesów ze strony ludności. Jako odpowiedź na protest przysłanych zostało kilka oddziałów karabinierów, którzy zajęli drzwi do kościoła. Wzburzona ludność, zgromadziła się przed świątynią, rzuciła się na karabinierów i przemocą wdarła się do kościoła po relikwie Matki Boskiej, które miały być niesione na procesji. Podczas bójki w kościele, stłuczona została jedna z palących się lamp naftowych, a gorejący płyn wylał się na ołtarz, który w jednej chwili stanął w płomieniach. Na ten widok nieopisana trwoga ogarnęła wzburzoną ludność, wszyscy

krzycząc rzucili się do drzwi, przyczem wiele osób zostało ranionych. Karabinierzy, którym przyszedł na pomoc oddział z sąsiedniego Bardolino, zaarrestowali kilkudziesięciu wicherzycieli.

— **Włoski Tanner** p. Succi cieszy się w dalszym ciągu pożądanym zdrowiem. Odczasu do czasu używa konnej przejażdżki, kąpiei w morzu, zawsze jednak pod dozorem lekarzy. Do 30go sierpnia 3:2 osób zapłaciwszy za wejście odwiedziło dobrowolnie głodzącego się Włocha; wśród ciekawych najwięcej było Anglików i Amerykanów.

— **Cholera w Krainie.** *Presse* donosi, że według urzędowych dochodzeń, cholera pojawiła się w gminach prowincji krańskiej Lasserbach i Gora. Z 25 osób, które dotychczas zapadły na tę chorobę, zmarło 11, wyzdrowiały dwie, a reszta znajduje się jeszcze w opiece lekarskiej. Epidemia została tam zawleczona z Tryestu.

— **Osobliwszy zbieg.** Z Berdyczowa donoszą: Statystyczne miasto Berdyczów pozostało zupełnie prawie bez wody. Wieczorem dnia 24 z. m. rzeczka Gniłopiadka przerwała groble, w bliskości po-karmelickiego klasztoru i uciekła. Zanim spostrzeżono, co się stało, nadeszła noc i musiano powstrzymać się z odpowiedniami robotami, aż do następnego dnia. Nazajutrz zaś wszelkie wysiłki, przedsiębrane w celu zwrócenia rzeki do dawniejszego łożyska, nie doprowadziły do rezultatu i Berdyczów pozostał bez wody, gdyż i w studniach z powodu suszy i gorąca, panujących od dłuższego czasu, znajduje się jej bardzo mało.

— **Lunety astronomiczne podwójne.** *Wszecchiwiat* donosi, czerpiąc wiadomość z czasopisma: *Sirius*, że Kurzmayer w Wiedniu sporządził na wzór lornetek dwie lunety duże astronomiczne podwójne. Lunety owe składają się z dwóch rur, stale między sobą połączonych; odległość między nimi wynosi 2 1/2 cm.; obiektyw jeden z tych refraktorów posiada o 5 calach średnicy, drugi o 6 1/2. Trudności nastawienia jednakowego lunet dla oczu pokonani zostali. Według Klein'a działalność lunety podwójnej jest znakomita; nie tylko bowiem zyskuje się na jasności, lecz uszuwa się zarazem męczenie szybkie oka.

— **Perfumy fałszowane.** W Cannes jeden z właścicieli fabryki perfum spotrzebowywał rocznie 70,000 kilogr. kwiatu pomarańczowego, tyleż liści różanych, 16,000 kwiatu jaśminowego, 20,000 fiołków i 20 funtów innych kwiatów — oprócz małości kwiatów i liści pospolitych. Cyfry poważne, ale można mieć dołperu wówczas wyobrażenie o ich kolosalności, jeżeli zauważymy, że dla otrzymania jednego kilogr. liści różanych, trzeba oberwać 5,000 krzaków, że 30,000 krzaków jaśminowych daje tylko 1,000 kilogr. kwiatu; że trzeba zasadzić 5,000 metrów ziemi fiołkami, aby ich zbierać tylko 1,000 kilogr. W żadnej też fabryce nie dzieje się tyle nadużyć co w perfumery — bo materiał kosztowny i za fałszerstwo nie grozi żadna kara. Fabrykant ośmielił się tylko eleganci i zbytnie, a nad temi aniołami nie czuwa kodeks handlowy. W Nicei i Cannes zbierają rocznie 25,000 kilogr. perfumów rzetelnych, reszta zaś sprzedawana pod temi samymi etykietami, t. j. drugie 6,000 kilogr., to perfumy fałszowane. To samo dzieje się z wodą pomarańczową: Cannes, Grasse i Nicea wyrabiają tej wody prawdziwej tylko 465.000 litrów, a wysyłają do stolicy Europy, przeszło milion litrów; Niejedna eleganka nasza ani się domyśla, że myje swe lica wodą z marchwi lub szalwii a może jeszcze z czegoś gorszego.

— **Manuskrypta Michała Anioła.** Hrabia Politi Teamini wzbogacił swoją kolekcję autografów bogatym zbiorem manuskryptów Michała Anioła i dokumentów, dotyczących jego dzieł i życia. Wiadomo, że prawie cała korespondencya Michała Anioła, jego kontrakty i rozmaite inne pamiątki, które się znajdowały w Muzeum Buonarroti we Florencji i w British muzeum w Londynie, zostały wystawione publicznie w 1875 r. z okazji jubileuszu mistrza, za staraniem komandora Milanesi. Kontrakt pomiędzy Leonem X. i Michałem Aniołem co do fasady kościoła św. Wawrzyńca, został na dwie ręce spisany, z oryginalnymi podpisami papieża i Michała Anioła. Egzemplarz będący w posiadaniu muzeum Buonarroti, jest zupełnie taki sam jak ten, który hrabia Flamini nabył między innymi manuskryptami, wraz z kolekcją o której wspominamy. W tej kolekcji, oprócz autentycznych wspomnień Michała Anioła, figurują listy pisane do niego przez Klemensa VII. wielu kardynałów, Kosmy Medicis, Jerzego Vasari i korespondencya Leonarda Buonarroti, syna nowca Michała Anioła. Serya listów Ludwika Buonarroti, ojca Michała, bardzo jest interesującą, ponieważ wyjawia wysoki szacunek jakim ojciec otaczał talent syna, i czułe poszanowanie i cześć jaką miał Michał Anioł dla swego rodzica. Trzeba mieć nadzieję, że te dokumenty rzucające tak nowe światło na życie włoskiego artysty, zostaną przez nowego nabywcę ukazane szerszej publiczności.

— **Wanna Marata.** Muzeum Grevin w Paryżu wzbogaciło się o rzecz bardzo ciekawą: wannę Marata. Wanna znajdowała się dotąd w posiadaniu pewnego proboszcza w małym miasteczku Sarzeau (Morbihan). Przez czas jakiś

proboszcz spodziewał się, że sprzeda swój zabytek do jakiego muzeum lub bogatemu angiłowi, co by niemały zysk przyniosło biednym z parafii; ostatecznie musiał przyjąć sumę ofiarowaną przez muzeum Grevin, stosunkowo dość wysoką, która posłużyła do odbudowania w części szkoły dziewcząt w miasteczku Sarzeau. Wanna, w której aż nadto sławny trybun został 13 lipca 1793 r. zamordowany ręką bohaterki Karoliny Corday, jest z miedzi, ciemnego, prawie czarnego koloru i jest rzeczywiście taką, jaką nam ją przedstawiają ówczesne ryciny, i jaką opisał uczony p. Cousin. Rodzaj miedzianego krzesła mieści się wewnątrz, co pozwalało siedzącemu pisać podczas kąpiei. Pod tym taborettem stawiano przyrząd do ogrzewania kąpiei. Jest bardzo możebnem, że od 13 lipca 1793 r. wanna Marata wody nie widziała. Ślady krwi ofiary muszą być jeszcze widoczne; w każdym razie widać doskonale horyzontalne smugi, pozostałe od siarczanych substancji, z których się składały kąpiele trybuna. Scena z 13 lipca 1793 r., w której figuruje wanna Marata, została odtworzoną staraniem muzeum Grevin, za pomocą dokumentów, z całą dokładnością; osoby należące do dramatu zostały z wosku wymodelowane; w jednym rogu sali stoi owa autentyczna wanna, w której pływa w pokrwawionej bieliznie, ciało martwego trybuna.

— **Przysłowia Perskie.** Kłamstwo, które daje spokój duszy, lepsze jest, aniżeli prawda, która niepokój przynosi.

Rozumny nieprzyjaciel jest lepszy jak przyjaciel głupi.

Gdzie wąż, tam i złoto; gdzie róża, tam są i ciernie.

Głupiemu najlepiej nie odpowiadać, a na potwarce najlepsza kara, nie zwracać wcale uwagi.

Głupiec jest własnym nieprzyjacielem, jakże więc przyjacielem czym być może.

Nierozumnego po tem poznasz, że się irtuje bez przyczyny, mówi nie w porę, każdemu ufa, zmienia się bez powodu, szuka takich, którzy dlań nie licują, przyjaciela od nieprzyjaciela rozemnać nie umie.

Tajemnica jest twoim niewolnikiem, dopóki ją utrzymujesz, skoro ją zdradzisz, wtedy stajesz się jej niewolnikiem.

Ucho igły jest dość przestronnem dla dwóch przyjaciół, za to świat jest za mały dla dwóch nieprzyjaciół.

Trzy rzeczy przedłużają życie: dobre suknie, dobry dom i dobra żona.

Obawiajcie się tego, który się was boi.

Przed przyjacielem odskaniaj o tyle tylko swoje tajemnice, abyś przy sprzeczce z nim nie żałował tego i nie cierpiał na tem.

— **Nienastająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 10 września.)

Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej p. prezydent Dąbrowski wśród oklasków zgromadzenia zawiadomił, iż Najj. Pan w czasie przyjęcia w Lubieniu, które było bardzo łaskawem, przyrzekł, że w roku przyszłym odwiedzi kraj nasz Najd. Cesarzewicz wraz z Najd. Swoją Małżonką. Zarazem zawiadomił prezydent, iż Monarcha za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa rozkazał wyrazić Radzie miejskiej miasta Lwowa podziękowanie za wiernopoddane życzenia złożone Najj. Panu w rocznicę urodzin Jego Cesarskiej Mości.

Następnie p. prezydent dał wyraz bolesnemu uczuciu z powodu śmierci dr. Madeyskiego, który przez lat 26 był czynnym w Radzie miejskiej i zaszczytnie zaznaczył w niej swoją działalność, pracując dla dobra gminy w najrozmaitszych kierunkach. Rada uczciła pamięć zmarłego przez powstanie i uchwaliła wysłać na pogrzeb ze swojego łona pięciu członków, mianowicie pp. Bardasza, Piepesa, dr. Radziszewskiego, Schayera i Sembratowicza, a nadto dwóch członków magistratu.

P. prezydent zaprosił w koncu pp. radnych do udziału w wycieczce leśników do Brzuchowie, naznaczonej na najbliższą niedzielę.

Z porządku dziennego załatwiono najpierw sprawę wynajęcia realności w IV dzielnicy l. 949 na pomieszczenie jednej kompanii piechoty. Sprawozdawca wniosł o przyjęcie w tym względzie uchwały ośnośnej sekcji, wedle której czynsz roczny ma wynosić 1600 zł., a realność tę oddano na pomieszczenie wojska na lat 3, ewentualnie 4 lat, Rada przychyliła się do tego wniosku.

Wniosek dotyczący przyjęcia pod zarząd gminy fundacji stypendyjnej św. p. Fiutowskiego, zaaprobowano w drugiej u-

chwale; poczem załatwiono szereg rekursów w sprawach policyjno-budowniczych i przyjęto wnioski, wedle którego rekursy w sprawach budowniczych mają być przekazywane do załatwienia sekcji trzeciej, która w tym wypadku stanowi drugą instancję.

Na tajnem posiedzeniu udzielono pp. Stefanowi hr. Szembekowi i Augustowi Schichowi przyrzeczenie przyjęcia do związku gminy, zaś p. Juliana Hoffmanna przyjęto do gminy.

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** Targ zbożowy.**) Dnia 10 września 1886 r.

Lwów, Pszenica 7-75 do 8-15, żyto 5-90 do 6-25, jęczmień 6- do 7-50, owies 4-75 do 5-20, groch 6- do 10- , wyka - do - , rzepak now. 9- do 9-15, linianka - do - , konieczyna czerwona 44- do 48- , konieczyna biała 45- do 55- , konieczyna szwedzka - do - na termina *paritas* Lwów.

Tarnopol, Pszenica 7-70 do 8-35, żyto 5-75 do 6-20 jęczmień browarny 6-50 do 7-25, owies 4-75 do 5- , groch 6 do 9-50, wyka - do - , rzepak n. 9- do - linianka - do - , konieczyna czerwona 43- do 50 - , konieczyna biała 45- do 55- , konieczyna szwedzka - do -

Podwołoczyska, Pszenica 7-60 do 8-15, żyto 5-60 do 6- , jęczmień 5-50 do 6-50, owies - do - , groch 6- do 8-50, wyka - do - , rzepak n. 8-90 do 9- , linianka - do - , konieczyna czerwona 40- do 50 - , konieczyna biała - do - , konieczyna szwedzka - do -

Jarosław, pszenica 8- do 8-65, żyto 6-50 do - , jęczmień 6- do 7-50, owies - do - , groch 6- do 10- , wyka - do - , rzepak n. 9- do 9-25, linianka - do - , konieczyna czerwona 45- do 49-50, konieczyna biała 47- do 55- , konieczyna szwedzka - do -

Czerniowiec, pszenica 8- do 8-25, żyto 5-60 do 5-75, jęczmień 5-40 do 6-50, owies 4-50 do 4-75, groch 6- do 8-50, wyka - do - , rzepak n. 9- do 9-20, linianka - do - , konieczyna czerwona 45- do 48- , konieczyna biała 45- do 55- , konieczyna szwedzka - do -

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5- do 10- nominalnie. Nowy chmiel od 45- do 65- zł. za 56 kilo. Okowita za 10.000 litr. pret. loco Lwów zł. - do -

Usposobienie spokojne.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Na cześć ks. Cambridge odbył się przedwczoraj w Wiedniu, o g. 6 wieczorem, obiad galowy u Najd. Cesarzewiczowstwa, na który otrzymał zaproszenie pan Minister spraw zagranicznych, hrabia Kalnoky, i osoby świąty księcia angielskiego i wielu oficerów zagranicznych. W czasie obiadu przygrywała muzyka 65 pułku piechoty.

Przed samym wyjazdem do Galicji Najdost. Cesarzewicz odbył w salonie cesarskim na dworcu kolei Północnej *cercle*, przyczem rozmawiał łaskawie z wieloma oficerami zagranicznymi.

Pan Minister skarbu, dr. Dunajewski, miał powrócić wczoraj z Ischl do Wiednia.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, iż w dniach najbliższych rada ministeryalna powożmie uchwałę w sprawie zebrania się Rady państwa. W każdym razie Izba deputowanych zbierze się najpóźniej w ostatnim tygodniu bieżącego miesiąca, i rozpocznie swoją działalność załatwieniem licznych petycji.

Cesarz Wilhelm wyjechał dnia 7go b. m. wieczorem do Baden-Baden.

Według dzienników berlińskich, nie jest wcale rzeczą nieprawdopodobną, iż w toku nadzwyczajnej sesji parlamentu niemieckiego zwołanej, jak wiadomo na 16 b. m. dep. Windthorst uczyni wniosek o przywołanie napowrót zakonów i stowarzyszeń, duchownych. P. Windthorst ma liczyć podobno na poparcie protestanckich konserwatystów, którzy zamierzają od siebie uczynić znowu wniosek o rozszerzenie samoistności i wolności kościoła ewangelickiego i w tej sprawie spodziewają się pozyskać sukces w katolickim stronnictwie centrum.

Na polu polityki zagranicznej cała uwaga skierowana jest wyłącznie na wypadki bułgarskie, których dotychczasowy okres został zamknięty abdykacją i wyjazdem księcia Aleksandra. Szczegóły wyjazdu księcia podajemy na innem miejscu. Według depeszy z Sofii do Köln. Zig. w przededniu opuszczenia Bułgarii przez księcia nadszedł telegram z Petersburga, w którym car zaaprobował zupełne połączenie Bułgarii z Wschodnią Rumelią i poręczył niezawisłość księstwa. Książę Aleksander zawiadomił o tem natychmiast ministrów oraz inne znakomitsze osobistości i uczynił uwagę, że Bułgaria pozyskuje zbyt widoczną korzyść, aby miała się dłużej opierać przy jego pozostaniu. Rosya zawiadomiła zarazem, iż odstępuje stanowczo od zamiaru ustanowienia rosyjskiego ministerstwa wojny i zgadza się z góry na regencyę. Korespondent koloński dziennika donosi dalej, iż nie jest bynajmniej wykluczoną obawa dalszych zawiązań, które mogą wyjść z prowincyi gdzie osobistości należące do regencyi nie cieszą się zbytnią popularnością, i gdzie skutkiem wypadków z d. 21 sierpnia panuje ciągle silne wzburzenie.

Przedwczoraj spodziewanym był w Sofii przyjazd generała rosyjskiego Stołypina.

Jutro zbiera się w Sofii zwykłe zgromadzenie narodowe, które zostanie zawiadomione w formie urzędowej o abdykacji i wyjeździe księcia Aleksandra. Wielkie zgromadzenie narodowe dla wyboru nowego księcia ma być zwołane przed 15 grudnia.

Według Berliner Polit. Nachrichten, przyczyny rezygnacji z tronu bułgarskiego księcia Aleksandra nie należy upatrywać w opinii Mocarstw, ale jedynie w przeświadczeniu księcia, który musiał się przekonać, że zapatrywania i polityka jego nie mogły liczyć na poparcie wśród samych Bułgarów. Dalej mniema Berl. Pol. Nachr., że entuzjazm po powrocie księcia był tylko reakcją umysłów przeciw zamachowi z dnia 21 sierpnia.

W gabinecie francuskim kwestya obsadzenia stanowiska poselskiego w Berlinie jest ciągle jeszcze przedmiotem żywego zajęcia i narad. Według paryskiego korespondenta National Ztg. prezes gabinetu Freycinet, na przedwczorajszym posiedzeniu rady ministerjalnej, konferował długo z byłym następnym w Berlinie baronem de Courcel. Następnie rozszła się sfera urzędowych pogłóska bardzo prawdopodobna, że stanowisko po baronie Courcel zajmie obecnie poseł francuski w Lizbonie, Billot, który przedtem pełnił obowiązki dyrektora oddziału politycznego w ministerstwie. P. Billot wezwany został do Paryża i przybył tam miał dzisiaj.

République Française nie podziela zapatrywań organów urzędowych o porozumieniu Watykanu z rządem republiki w sprawie legata Kurji rzymskiej w Chinach. „Nie możemy w tem upatrywać porozumienia — pisze République — że utworzono ankietę; takie bowiem ciało nigdy nie doprowadziło do rozwiązania żadnej sprawy. Idzie tu zresztą o to czy zatrzymamy, czy nie, protektorat nad katolikami w Chinach? Na to nie odpowie nam żadna ankietą, my zresztą uważamy protektorat za ciężar bez odškodowania. W końcu zapewnią organ oportunistów, że wszyscy republikanie godzą się chętnie na utrzymanie protektoratu na Wschodzie nad wyznaniami chrześcijańskimi, ale nie nad katolikami wyłącznie. A ten protektorat według République obwarowany jest traktatami, konwencyami i tradycją i nie zmieni go żadna ankietą.

W angielskich kołach parlamentarnych obudza wielkie zajęcie zapowiedziany przez Parnella nowy projekt agrarny, któremu rząd przyrzekł względną tolerancję. Projekt ten był powodem konferencji pomiędzy lordem Salisburyem a Hartingtonem. Bill Parnella zawierać ma dwa główne punkta jako podstawę, a mianowicie: 1. Rozszerzenie pewnych udogodnień i przywilejów prawa agrarnego także na dzierżawców i 2. rewizya sądowej taksy, opartej na dochodach z produkcji rolniczej.

Projekt odnoszący się do śledztwa z powodu rozruchów w Belfast, został przyjęty w Izbie niższej w drugim czytaniu.

W Danii rozpocząć się mają częściowe wybory dla uzupełnienia reprezentacyi Izby wyższej. Wybory te odbędą się w dniu 17 b. m. Sfery konserwatywne zaniepokojone są bardzo, ponieważ stronnictwo demokratyczne rozwija tym razem nadzwyczajną działalność, szczególnie na wyspach Zelandyi i Jutlandyi. Dotychczas

frakcyja postępową miała w Izbie panów tylko 8 członków, Izba ta zatem robiła wszystko w duchu ministerstwa Estrupa wbrew uchwałom Izby deputowanych. Stronnictwo prawicy ma się na ostrożności, tem bardziej, że organa demokratyczne zapowiedziały, iż w Kopenhadze nie weźmie udziału w agitacyi ich obóz; konserwatyści poczytują za powódź za podstęp i wzywają do czujności.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Manewra korpusów w Galicyi.

Bieńkowa-Wisznia, 10 września. Po pomyślnie dokonanym w d. 7 b. m. ataku 11 dywizyi kawalerji, dowódca dywizyi Krieghamer otrzymał relacye o przybyciu nieprzyjacielskiego I. korpusu pod Sambor. Niebawem nadeszły też doniesienia o pojawieniu się silniejszych oddziałów na północno-wschodniej stronie Sambora pod Piniany a to kazało przypuszczać, iż korpus pierwszy znajduje się w pochodzie przeciw Rudkom. Komenda XI korpusu postanowiła, iż w czasie awansowania tego korpusu od ruczaju Stawiska wielkimi gościami aż do Wereszycy, 11 dywizya gdyby okazała się potrzeba, ma stoczyć jeszcze raz potyczkę z 1 dywizją kawalerji a następnie natrzeć na nieprzyjacielskie kolumny piechoty i zniewolić je do rozwinięcia się, a to w celu pozyskania dokładnych dat o ich sile. Natomiast I korpus zamierzał ze względu na sytuację bojową, jaka miała miejsce d. 7 b. m. wyruszyć z Sambora aż do Wiszni w dwóch kolumnach z wysunięciem naprzód lewem skrzydłem, przyczem 1 dywizya kawalerji miała zakrywać lewe skrzydło korpusu. W duchu nadesłanych w tej mierze rozkazów, rozpoczęły oba korpusy marsz, częściowo już o godzinie 5 z rana d. 9 b. m. a to z jednej strony w kierunku Wereszycy, z drugiej w kierunku Wiszenki i Wiszni. XI dywizya kawalerji skoncentrowała się pod Rudkami, zaś pierwsza dywizya pod Kupnowicami, położonemi o 11 do 12 kilometrów na zachód Rudek. Odpowiednio do ogólnych stosunków przypało 11 dywizyi kawalerji przezwyciężyć zadanie. To też o godzinie 8 z rana dnia 9 b. m. rozpoczęła 11 dywizya kawalerji pochód przeciw Kupnowicom w pierwszym rzędzie w tym zamiarze, aby odeprzeć 1 dywizję kawalerji z głównego gościńca ile możności jak najdalej w kierunku zachodnim. Około godziny 9 stały już obie dywizye kawalerji na połowie drogi, pomiędzy Rudkami i Kupnowicami, gotowe do boju, gdy w tem generał Krieghamer otrzymał doniesienie o stanowczem posuwaniu się dwóch kolumn od strony Sambora. W ten sposób zagrożony na lewem swem skrzydle i dowiedziawszy się o pochodzie I korpusu, zarządził odwrót 1 dywizyi kawalerji na wyżyny, ciągnące się na północ Rudek. W Rudkach pozostał 30 batalion strzelców, a w Bieńkowej-Wiszni 2 bataliony 89 pułku piechoty. Odwrót 11 dywizyi kawalerji przez Rudki odbył się w pięknym porządku.

Skutkiem obsadzenia Rudek, została zniewolona 1 dywizya kawalerji do przeprowadzenia się przez Wiszniękę powyżej Rudek wraz z trzema pułkami piechoty i baterjami. Przeprowadzała się na mostach i w kilku kolumnach. Tylko dwa pułki ułanów dotarły bezpośrednio do Rudek, skutkiem czego nastąpiła w godzinach przed południowych przerwa w manewrach. Dopiero około południa, gdy przydzielone do 1 dywizyi kawalerji dwa bataliony strzelców, zostały popełnione do ataku przeciw Rudkom, wywiązała się w obecności Najj. Pana żywa utarczka o posiadanie wyżyn na północ Rudek.

O godz. 2 po południu, 30-ty batalion strzelców musiał opuścić stanowiska i cofnąć się do swojej dywizyi. Sytuacja ta została bezzwłocznie wyzyskana przez 4-ty batalion strzelców i 2-gi pułk ułanów dywizyi generała Lassolaye'a, a to celem zajęcia silnych stanowisk po drugiej stronie Wiszenki. Wprawdzie część XI dywizyi kawalerji usiłowała odeprzeć 2gi pułk ułanów po za rzekę, akcyę tę jednak uznał sędzia polubowny za nieudaną, i nie pozwolił na jej wykonanie, poczem XI dywizya kawalerji poczęła cofać się powoli po za linię demarkacyjną. Pod osłoną działań obu dywizyj kawalerji, osiągnęły oba korpusy bez żadnych przeszkód cele swoich marszów.

Wiedeń, 10 września. (Tel. pr.) P. Prezes gabinetu hr. Taaffe powrócił dziś z Elischau a P. Minister dr. Dunajewski z Ischl.

Wiedeń, 10 września. Fremdenblatt pisze, iż daleko sięgające, bo aż do wcielenia Bułgarii do Rosyi, sensacyjne doniesienia dzienników o wrzekowych intencjach Rosyi względem Bułgarii, odzwierciedlają tylko aspiracye kół panslawistycznych w Rosyi. Co się jednak tyczy udziału Austrii, który chciałoby jej przypisać, w szczególności zaś co się tyczy ponownie podniesionej kwestyi aneksyi Bośni i Hercegowiny, to pomieniony organ oświadcza, iż może tę kombinacyę z całą stanowczością zaliczyć do rzędu całkowicie dowolnych.

Wiedeń, 10 września. (Tel. pr.) Według doniesień z Konstantynopola, Turcy zbliża się do Anglii.

Berlin, 10 września. Książę Wilhelm pruski wyjechał przedwczoraj dla powitania cara i carowej w Brześciu Litewskim.

Paryż, 10 września. Dyrektor gabinetu w urzędzie spraw zagranicznych, Juliusz Herbet, został mianowany ambasadorem w Berlinie.

Petersburg, 10 września. (Tel. pryw.) Dzienniki tutejsze przemawiają za wykupnem od Turcyi praw zwierzchniczych nad Bułgarią.

Londyn, 10 września. (Tel. pryw.) Rząd angielski ma zamiar wznowić swą akcyę w Afganistanie. Komisyja graniczna została odwołana.

Wypadki w Bułgarii.

Peszt, 10 września. Książę Battenberg przybył tu wczoraj o godz. 3 m. 25 po południu i po kwadransie wypoczynku udał się w dalszą podróż do Wiednia. Przybycia pociągu książęcego oczekiwali na dworcu kolejowym studenci ze sztandarem i pewna liczba członków arystokracji. W chwili, gdy pociąg wtoczył się na peron, odezwały się grzmiące eljen! Hr. Eugeniusz Zichy powitał księcia, który serdecznie podziękował. Cała publiczność odprowadziła księcia napowrót do wagonu i wydawała na cześć jego głośne okrzyki.

Wiedeń, 10 września. Na dworcu kolei państwowej liczna publiczność powitała przybywającego tu ks. Aleksandra, który nie zatrzymując się wcale, udał się na dworzec kolei zachodniej i wyjechał do Jugenheim. Generał major Lehne zakomunikował księciu pozdrowienie od ks. Aleksandra Hesskiego.

Sofia, 10go września. (Telegram Pol. Corr.) Dyplomatyczny agent La-scelle został powołany do Londynu.

Sofia, 10 września. Proklamacya księcia Aleksandra zo-

stała doręczoną przedstawicielom Mocarstw wraz z pismem księcia, w którym położono nacisk na niezbędną potrzebę abdykacyi wobec trudności wytworzonych polityką zagraniczną.

Dyplomatyczny agent rosyjski oświadczył wobec swoich kolegów, że rząd rosyjski, z powodów, które nie mogą być nieznane tak Bułgarom jak samemu księciu, nie mógł wdawać się z księciem w jakiegobądź stypulacyę co do kwestyi abdykacyi. Jeżeli tedy książę Aleksander uważał się za upoważnionego umieścić odnośne słowo w proklamacyi, to stało się to niezawodnie przez pamięć na tylekroć udowodnione bezinteresowne zamiary rządu rosyjskiego wobec Bułgarii.

Sofia, 10 września. Ukazem książęcym z dnia 6 b. m. zarządzono rozpuszczenie pułku strumskiego i pierwszego pułku artylerji, a wychowanców szkoły wojskowej rozkazano rozdzielić pomiędzy pułki. Sztandary pomienionych pułków, które, jak wiadomo, dały się użyć za narzędzie spisku, mają być zniszczone.

Sofia, 10go września. Otwarcie Zgromadzenia narodowego odroczonego na poniedziałku, a to z powodu nieobecności ministrów.

Londyn, 10 września. W Izbie lordów oświadczył wczoraj Iddis-leigh, że książę Aleksander w drodze ku granicy był przyjmowany wszędzie z najwyższą czcią i dowodami gorącej miłości. Sposób, w jaki opuścił Bułgarię, zgodny jest z ową wielką sławą, jaką sobie zdobył, a zamknięcie epizodu z dni ostatnich odpowiada najzupełniej jego straszny początek. Skutkiem abdykacyi księcia okazała się niezawodnie potrzebne rokowania, a to w myśl traktatu berlińskiego. Nie byłoby na czasie teraz już wdawać się w kombinacye co do przyszłego przebiegu sprawy bułgarskiej.

W Izbie gmin oświadczył Ferguson, iż niebyłoby na czasie już teraz rozwodzić się nad kwestyą wymiany przekonań wielkich państw co do wyboru nowego księcia Bułgarii, który musi być dokonany zgodnie z przepisami przez zgromadzenie narodowe, być zatwierdzony przez W. Portę i przyjęty przez Mocarstwa podpisane na traktacie berlińskim. Nie ma jednakże powodu do mniemania, jakoby akcyę, któregośkolwiek Mocarstwa nie dała się pogodzić z zobowiązaniami wynikającymi z traktatu.

Sofia, 10 września. (Tel. pryw.) Ostatni ukaz ks. Aleksandra poleca zniszczenie sztandarów pułku strumskiego i wcielenie wychowanców szkoły junkrów do pułków.

Moskwa, 10 września. Mosk. Wiedomosti piszą, iż wprawdzie ks. Battenberg już opuścił Bułgarię, stronnictwo jego, czyli „Battenbergia“ pozostała, a z nią Rosya musi się obliczyć. W każdym razie pozostało w kraju dobrze zorganizowane stronnictwo, które za pośrednictwem intryg angielskich będzie utrzymywać stosunki z byłym władcą Bułgarii i oddziaływać jak najszkodliwiej. Dziennik wyżej przytoczony, powtarzając oświadczenie księcia, iż wyjeżdża z kraju, pozyskawszy zapewnienie ze strony rządu rosyjskiego, iż wolność i prawa Bułgarii pozostaną nietknięte, i że nikt nie będzie mieszał się do jej spraw wewnętrznych, tak kończy: Słowa te są zarówno niesforne jak komiczne. Po odpowiedzi danej przez samego cara księciu Aleksandrowi, rząd rosyjski nie mógł wchodzić z księciem w żadne rokowania w sprawie bułgarskiej.

L. 14819 (6405 3—3)

Sprostowanie.

Umieszczony w nr. 195, 196, 197 z bieżącego roku „Gazety lwowskiej” tutejszy edykt z dnia 29 czerwca 1886 l. 10345 prostuje się o tyle, że sprzedac się mająca realność stanowi własność nie „Jana i Michała Astmanów” lecz „Jana i Michała Astmanów”.

C. k. sąd powiatowy m. d. S. II.
Lwów, 3 września 1886.

L. 5288. (6397 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi 400 zł. w. a. z pn. przeciw Chaimowi Stempfelsenowi wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 21 września, 28 października i 30 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacja realności pod lk. 377¹/₄ w Sniatynie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 1840 zł.

Wadyum 184 zł.

W razie gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedana nie została, wtedy sprzedaje się ją na trzecim terminie licytacyjnym i niżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisanie i oszacowania można przejrzeć w tus. registraturze.

Sniatyn, dnia 8 lipca 1886.

L. 4109 (6392 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce Adamowi Gutterwillowi o zapłacenie 393 zł. 75 ct. w. a. przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod lk. we Ernstorfie położonego wyk. hip. l. 161 objętego dłużnika własnego, w dwóch na dzień 27 września, 27 października 1886 o godzinie 10 rano, każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowią ceną szacunkową 2544 zł. poręczne 254 zł. 40 ct., że gospodarstwo powyższe w tych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedane zostanie.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą chęć kupna mający w registraturze sądowej przeglądać zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym i o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekonać.

C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, dnia 28 czerwca 1886.

L. 96 (6369 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 28 września i 27 października 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 1 grudnia 1886 nawet poniżej takowej, licytacja realności 111 według wyk. hip. 186 gminy Chłopówka, Józefa Mazur własnej, na rzecz zakładu kredyt. włośc. w likwidacji pto 14 rat po 24 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 900 zł.

Wadyum 90 zł. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznananych z życia i miejsca pobytu dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Felicyana Polańskiego.

C. k. sąd powiatowy.
Kopczyńce, dnia 26 marca 1886.

L. 496 (6308 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Jakobowi Swierczkowi celem zaspokojenia pretensyi wywalczonej w kwocie 12 rat po 9 zł. z pn. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod lk. 66 w Męcinie wyk. hip. l. 88 objętej Jakóba Swierczka własnej, pod następującymi warunkami a mianowicie w trzech terminach a to 27 września, 25 października i 29 listopada 1886, każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej. Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Bogdanego w Limanowie.

C. k. sąd powiatowy
Limanowa, 24 lipca 1886.

L. 5220 (6400 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 10 września i 11 października 1886 za lub powyżej ceny szacunkowej licytacja parceli gruntowej 804⁰ mierzącej wraz z domem pod Nk. 436 do realności Nr. 98 w Bolechowie należącej wedle dom. tom. I. pag. 552 n. 10 haer.

Gazeta Lwowska Nr. 207 z dnia 10 września 1886.

Dawida i Reisl małż. Landesów własnej, na rzecz Jakóba Karola i spadkobierców Markusa Streifera pto 1020 zł.

Cena wywołania 1448 zł.

Wadyum 144 złr. 80 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznananych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Janiszewskiego w Bolechowie.

W razie nieudanej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 18 października 1886 o godz. 9 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów, 17 lipca 1886.

L. 2625 (6309 3—3)

W dniach 23 września, 28 października i 18 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w tut. sądzie zabudowaniu na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 130 zł. z pn. publiczna sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 25/264 w Zarzeczcu położonej dłużnika Nykoły Dutezyn własnej z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na trzecim nawet poniżej ta owej sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, dnia 16 czerwca 1886.

L. 2937. (6310 3—3)

W dniach 23 września, 28 października i 18 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w tutejszym sądownym zabudowaniu na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji pto 122 zł. 36 ct. z pn. publiczna sprzedaż realności pod lk. 4 sub. 11 w Markowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej spadkobierców Michała Hawrysz i Dmytra Hawrysz własnej z tem, że realność ta na pierwszym i drugim terminie licytacyjnym tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, 16 czerwca 1886.

L. 55123. (6378 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowlanych na Dniestrze pod Dobrowlanami w latach 1886 i 1887 wykonać się mających, odbędzie się w c. k. Starostwie w Zaleszczykach 27 września 1886 publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych. Cena fiskalna wynosi 10.998 zł. 92 ct. Oferty należyte ułożone, w wadyum 5 pr. ceny fiskalnej zaopatrzone, należy wnieść najdalej do godziny 12 w południe w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także plany i warunki budowy mogą być przejrzane.

Oferty nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione, a oferty wniesione po terminie powyższym nie zostaną weale otwarte.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 28 sierpnia 1886.

L. 5269 (6321 3—3)

W c. k. sądzie powiat. w Kałuszu odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności Teofila Zurakowskiego w kwocie 300 zł. z pn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację realności pod lk. 200 w Kałuszu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej do Kornela i Pawliny Sołtyśkich należącej, w dniu 23 września, 22 października i 23 listopada 1886, o 9 rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę szacunkową 1650 zł. 60 ct. lub wyżej, zaś przy trzecim terminie i poniżej takowej sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, protokoł zastawnego opisanie i oszacowania mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, dnia 28 czerwca 1886.

L. 95 (6368 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 28 września i 27 października 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 grudnia 1886, nawet poniżej takowej, licytacja realności lk. 126 według wyk. hip. 243 gminy Chłopówka Mikołaja Ruckiego własnej, na rzecz zakładu włościańskiego w likwidacji pto 146 zł 6 ct. w. a. z pn. i 84 zł. 84 ct.

Cena wywołania 500 zł., wadyum 50 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznananych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Felicyana Polańskiego w Kopczyńcach.

C. k. sąd powiatowy.

Kopczyńce, 30 kwietnia 1886.

L. 2072 (6390 3—3)

W dniach 15 września, 13 października i 17 listopada 1886 o godz. 10 rano przeprowadzi się sprzedaż realności pod Nr. 69 w Trzcianiu położonej spadkobierców śp. Mikołaja Mielnika własnej ciała tabularnego nie stanowiącej na rzecz kasy pożyczkowej dla gmin powiatu Dobromilskiego pto 125 zł z pn.

Cena wywołania 380 złr.

Wadyum 38 złr.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bireza, dnia 8 maja 1886.

L. 305. (6438 3—3)

Dnia 12 października, 16 listopada i 21 grudnia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 9 w Zawadzie uszwskiej, wyk. hip. 9, księgi gruntowej gminy Zawada uszwskiej, Kazimierza Sadowskiego własnej, na rzecz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, celem zaspokojenia 24 rat po 12 zł. i reszty kapitału 33 zł. 44 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 450 zł

Wadyum 45 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Termin do ułożenia lepszych warunków wyznacza się na dzień 21 grudnia 1886 o 4 godz. po południu.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 25 lutego 1886.

L. 183. (6439 3—2)

Dnia 12 października, 16 listopada i 21 grudnia 1886, o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 141 w Tymowej, wyk. hip. 116, księgi gruntowej gminy Tymowa, Tomasza Zgrai własnej, na rzecz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, celem zaspokojenia 183 zł. 1 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Termin do ułożenia lepszych warunków wyznacza się na 21 grudnia 1886 o 4 godz. po południu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, dnia 28 lutego 1886.

L. 3731. (6440 3—3)

W dniach 21 października, 25 listopada i 23 grudnia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Jurka Hleczyszyn pod nr. 235/269 w Lityni w powiecie starostwa drohobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzytelności kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobycz w kwocie 28 zł. 10 ct.

Cena wywołania 420 zł.

Wadyum 42 zł.

Bliższe warunki do przejrzania w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Karol Schmied.

Medenice, dnia 10 czerwca 1886.

L. 13130. (6442 3—3)

C. k. m. del. sąd powiatowy sek. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, sumy 85 zł. 5 ct. i sumy 85 zł. 5 ct. aw. z pn., licytację realności Wincentego Leszczyńskiego i Juliany Leszczyńskiej, wyk. hip. l. 50 gm. Brzuchowice objętej, na dzień 4 listopada 1886 o godzinie 10 przed południem w w biurze 3eim.

Cena wywołania 4500 zł.

Poręczne 225 zł.

Na terminie tym realność tę nabyć można za jakąbyd cenę.

Resztę warunków, protokoł ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Skwarczyński.

Lwów, dnia 18 sierpnia 1886.

L. 2168. (6441 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacji przeciw Semkowi Łotockiemu, pto 9 rat po 12 zł. 78 ct., odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Koszłach położonej, Semka Łotockiego własnej, w trzech terminach a mianowicie: 23 wrze-

śnia, 28 października i 25 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowi suma 400 zł., niżej której rzeczona realność dopiero przy trzecim terminie licytacyjnym sprzedana będzie.

Zakład wynosi kwotę 40 zł.

Akta i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Nowosioło, dnia 10 sierpnia 1886.

L. 3678. (6431 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 170 zł. 40 ct. i 170 zł. 40 ct. w. a. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 60, 453 i 442 w Złoczowie położonej, wyk. hip. l. 212 kt. gr. dla gminy miasta Złoczowa objętej, tej wierzytelności za hipotekę służącej, Franciszka Juliusza dw. im. Pettescha własnej, w trzech terminach a to dnia 27 września, 25 października i 29 listopada 1886, zawsze o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym, jednak tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 26000 zł. — Wadyum wynosi 2600 zł. wa.

Gdyby ta realność w powyższych terminach sprzedana nie została, to wyznacza się do ułczenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 6 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem z tem, że nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Dalsze warunki i wykaz hip. w registraturze sądowej przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 20 maja 1886 prawo zastawu na sprzedaż się mającej realności uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsza, albo weale nie lub weześnie doręczona być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie adw. dr. Dawida Billeta w Złoczowie.

Złoczów, dnia 31 lipca 1886.

L. 3630. (6421 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności ek. uprzyw. gal. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie pko Seligowi i Gitti Katz w kwocie 85 zł. 20 ct. i 85 zł. 20 ct. aw. z pn., odbędzie się w dniach 23 września, 29 października i 26 listopada 1886, publiczna sprzedaż realności w Żółkwi pod lk. 24¹/₂ położonej, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w kancelarii tutejszego sądu nie niżej ceny szacunkowej 4000 zł. aw.

Nabywca winien przy licytacji 10 pr. ceny szacunkowej jako wadyum, a resztę ceny kupna w 30 dniach po prawomocności aktu licytacji do depozytu sądowego złożyć.

Resztę warunków, wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono adw. dr. Karca.

C. k. sąd powiatowy

Żółkiew, 30 lipca 1886.

L. 2369 (6423 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Arona Perlberga w kwocie 50 złr. z pn., odbędzie się w budynku sądowym w dniach 20 września, 18 października i 22 listopada 1886 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja połowy realności l. 4 w Karsach l. w. h. 12 tejże gminy objętej, Zwetli Flaumenchaft własnej.

Cena wywołania 300 zł

Wadyum 30 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lepszych warunków licytacyjnych, wzywa się wierzycieli i strony na termin 22 listopada 1886 o 4 godz. po południu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest Jan Wytrwał w Karsach.

C. k. sąd powiatowy

Żabno, dnia 5 sierpnia 1886.

L. 407. (6437 3—3)

Dnia 12 października, 16 listopada i 21 grudnia 1886 o godzinie 9 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod pod l. k. 203 w Iwkowej, wyk. hipot. 203, księgi gruntowej gminy Iwkowa, Józefa Pytla własnej, na rzecz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 183 zł. 1 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Termin do ułożenia lepszych warunków wyznacza się na 21 grudnia 1886 o 4 godz. po południu.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 28 lutego 1886.

L. 7385. (6469 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Jędrzeja Ziembę w kwocie 60 zł. w. a. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 8 października, 9 listopada i 10 grudnia 1886 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja połowy realności pod nr. k. 127 w Leżajsku położonej, dłużniczki Franciszki Repelewicz własnej.

Cena wywołania 205 zł.
Wadium 20 zł. 50 ct. aw.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Leżajsk, dnia 7 lipca 1886.

L. 7630. (6449 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 27 września, 28 października i 29 listopada 1886 powyżej ceny szacunkowej licytacja realności l. k. 481 sub. rep. 247 w Rohatynie, ciału tab. niestanowiącej, Daniela i Anny Smerko własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kred. włośc. w likwidacji we Lwowie, pto 7 rat po 8 zł. 62 ct. i reszty kapitału 62 zł. 32 ct.

Cena wywołania 150 zł.
Wadium 15 zł.
Resztę warunków i akt zastawniczego opisanie wolno przejrzyć w tus. registraturze. Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem adw. dr. Lipinera w Rohatynie.
Wrazie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli termin na dzień 29 listopada 1886 o godz. 4 po południu.
C. k. sąd powiatowy.
Rohatyn, dnia 12 sierpnia 1886.

L. 2189. (6464 2—3)

Odnosnie do ogłoszonego w numerach 7, 8, 9 urzędowej „Gazety Lwowskiej“ z r. 1886 obwieszczenia, zawiadamia się interesowanych, że dnia 28 października 1886 r. o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacja 1/4 części realności w gminie katastr. Gdów pod n. k. 25 lit. a) położonej, wedle l. w. h. 25 egzekuta Benedykta Jamki własnej, na pokrycie pretensji stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna Pomoc“ w Podgórzu pk. 90 zł. aw. pod ułatwianiem warunkami, w tutejszosąd. registraturze przejrzyć się mogącami.
C. k. sąd powiatowy.
Dobczyce, dnia 5 czerwca 1886.

L. 15630. (6506 2—3)

Celem obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu, marek stemplowych i urzędowo zastemplowanych blankietów wekslowych w Żydaczowie, rozpisuje się konkurencja przez oferty pisemne.

Obrót materyałów tytoniowych wynosił od 1 lipca 1885 do 30 czerwca 1886: 10820 zł.
w znaczkach stemplowych i blankietach wekslowych . . . 2700 zł.

Razem . 13520 zł.
Oferty do których należy dołączyć wadium 50 zł., świadectwo pełnoletności i moralności, mają być wniesione do 21 września 1886 do godziny 12 w południe na ręce naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Z c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu.
Lwów, dnia 24 sierpnia 1886.

L. 6112. (6461 2—3)

W dniach 18 października, 18 listopada i 20 grudnia 1886 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacja realności Jana Olszewskiego własnej, pod n. k. 196 st. 62 now. w Busku na niemieckim boku położonej, wyk. hipot. 1289 ks. gr. Buska objętej, celem zaspokojenia sumy 1300 zł. a. w. z pn., na rzecz Jakóba Siegelbauma.

Cena wywołania 7615 zł. aw.
Wadium 10 pr.
Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków można przejrzyć w registraturze sądowej.
Busk, dnia 10 sierpnia 1886.

L. 12050. (6459 2—3)

W dniach 23 września i 28 października 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. kts. 194/180 w w Torczynowicach, powiecie samborskim położonej, wyk. hip. 39 objętej, w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Fewronii Dudiuka pto 7 rat po 9 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 400 zł. aw.
Wadium 40 zł.
Na powyższych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.
Gdyby rzeczona realność na powyższych terminach sprzedana nie została, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków

licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 2 grudnia 1886 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzyć w registraturze tusaądowej.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych, ustanowiono kuratora adw. dr. Witza z substytucją adw. dr. Budzynowskiego w Samborze.

Z c. k. sądu powiatowego m. del. Sambor, dnia 29 lipca 1886.

L. 8476. (6435 2—3)

Celem przedsięwzięcia, tutejszosądową rezolucją z dnia 27 sierpnia 1885 l. 6962 dozwolonej egzekucyjnej sprzedaży realności l. w. h. 121, 123 w całości, 1/6 części posiadłości l. w. h. 235, 1/4 części posiadłości l. w. h. 237, 1/4 części posiadłości l. w. h. 238 w Międzybrodziu lipnickim położonych, do Pawła Stwory należących, wyznacza się termin na dzień 30 września i 5 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie pod warunkami tutejszosądową rezolucją z dnia 27 sierpnia 1885 l. 6962 oznaczonemi.
Biała, dnia 18 sierpnia 1886.

L. 251. (6436 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o 10 godz. rano w dniach: 10 września i 11 października 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 8 listopada 1886 nawet poniżej takowej, licytacja realności nietabularnej l. 48 w Hoszowie ppłożonej, 1/2 morga ogrodu wynoszącej, Iwana Chałackiego własnej, na rzecz Samuela Tauba pto 35 zł. z pn.

Cena wywołania 90 zł.
Wadium 9 zł.
Resztę warunków, protokoły opisanie i oszacowania wolno przejrzyć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Bolechów, dnia 11 lutego 1886.

L. 3040. (6432 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach: 8 listopada, 6 grudnia 1886 powyżej ceny szacunkowej licytacja realności l. k. 181 we wsi Andrychowcie, według wyk. hip. 414 ks. gr. dla gminy kat. Andrychów własnej, na rzecz Maurycego Fritschego pto 800 zł. z pn.

Cena wywołania 800 zł.
Wadium 80 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.

Kuratorem nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Jan Iwański w Wadowicach.
Wrazie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 10 stycznia 1887 o godzinie 3 po południu.

C. k. sąd powiatowy.
Andrychów, dnia 21 czerwca 1886.

L. 3378. (6433 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o 10 godz. rano w dniach: 25 października, 29 listopada i 23 grudnia 1886 powyżej ceny szacunkowej a przynajmniej za takową licytacja 1/8 części ciału hipotecznego gminy katastralnej Juwałd l. w. h. 52 na rzecz Dominika Kneska i innych pto 484 zł. 63 ct. z pn.

Cena wywołania 1232 zł. 50 ct.
Wadium 134 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Daniela w Wadowicach.

Wrazie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 23 grudnia 1886 o godzinie 3 po południu.

C. k. sąd powiatowy.
Andrychów, dnia 22 czerwca 1886.

L. 5743. (6415 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie i na rzecz Lewi Federa celem zaspokojenia sumy 20 zł. wa. z pn. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji ciału tabularnego l. wyk. hip. 14 księgi gruntowej gminy Cetyna, własność Ika Nowosiadłyk, względnie tegoż nieobjętej masy spadkowej stanowiącej, przedsięwzięta zostanie w dniach 4 października, 3 listopada i 26 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana.

Do ułożenia lepszych warunków wyznacza się termin na dzień 26 listopada 1886 o godzinie 3 po południu.

Cena wywołania 27 zł. wa.
Wadium 2 zł. 70 ct. wa.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzyć można w tusaądowej registraturze.
Lubaczów, dnia 5 sierpnia 1886.

L. 21.

W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 24 września i 25 października 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 listopada 1886 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 9 według wyk. hip. l. 2 w Demeszkowcach, Wasyła Antochów własnej, na rzecz ek. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji pto 90 zł. 9 ct. zpn.

Cena wywołania 250 zł.
Wadium 25 zł.
Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzyć w tus. registraturze.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Franciszka Burzyńskiego z Bursztyna.

Bursztyn, dnia 15 kwietnia 1886.

L. 7681. (6413 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensji funduszu indemnizacyjnego z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze nr. IV dnia 19 października i 17 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod lk. 473 w Brodach położonej, objętej wyk. hipot. nr. 835 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Brody własnej, spadkobierców Hersza Maasa i Leizora Maasa.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 184 zł. 50 ct. aw., wadium wynosi 18 zł. 45 ct. wa.

Realność ta sprzedana zostanie w tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu.

Resztę warunków licytacji, tudzież akt ocenienia i wyciąg hipoteczny można przejrzyć w tutejszo-sądowej registraturze.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 17 listopada 1886 godz. 4 po południu.

Wierzycieli, którzyby hipotekę nabyli po 9 listopada 1885 lub którymby postanowienia w tej sprawie doręczone być nie mogły, zawiadamia się do rak kuratora Adama Studzińskiego w Brodach i przez niniejszy edykt.

Brody, dnia 22 czerwca 1886.

L. 306. (6346 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacji przeciw spadkobiercom śp. Grzegorza Hordyńskiego Fedkowieca celem zaspokojenia resztującego kapitału 149 zł. 87 ct. a. w. zpn., odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż nietabularnej realności dłużnicz. pod lk. 3 sub. 89 w Hordyni, w d. 11 października, 11 listopada i 13 grudnia 1886 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 500 zł. aw.
Wadium 50 zł. aw.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w tus. registraturze.
Łąka, 23 maja 1886.

L. 3173. (6349 2—3)

W dniach 21 października i 25 listopada 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym przymusowa licytacja sprzedaży realności objętej wyk. hip. 291 księgi gruntowej dla gminy Krynicy, w Krynicy w powiecie starostwa drohobyckiego położonej, na zaspokojenie wierzycielności Deobalda Bechtlofa przeciw Katarzynie Thomas w kwocie 110 zł.

Cena wywołania 340 zł.
Wadium 54 zł.
Do ułożenia warunków ułatwiających, wyznaczony termin w sądzie na 23 grudnia 1886 godz. 10 rano.

Blizsze warunki do przejrzenia w sądzie. Kuratorem niewiadomych wierzycieli Michał Baczynski z Medenice.
Medenice, 31 maja 1886.

L. 5134. (6396 2—3)

W dniach 7 października, 4 listopada i 2 grudnia 1886 o godz. 10 rano odbędzie się w sądzie tut. licytacja realności pod l. 49/133 obecnie 382 w Niemirowie położonej, wyk. hip. l. 78 księgi głównej Niemirów objętej, Szymona Koch, Sary Alter urodzonej Koch, Mojżesza Koch, małol. Lei Koch, Mindy Potoscher zam. Fischler i Mendla Koch własnej w celu zniesienia współwłasności tejże.

Cena wywołania 4450 zł.
Wadium 445 zł. a. w.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzyć można w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Mikołaj Holian z Niemirowa.

Z c. k. sądu powiatowego.
Niemirow, dnia 25 sierpnia 1886.

L. 38047. (6381 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensji c. k. uprz. gal. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 285 zł. 42 ct. i 285 zł. 42 ct. z pn. odbę-

dzie się dnia 28 października 1886 o godz. 9 przed południem przymusowa licytacja do Jana, Jędrzeja i Juljana Lewickich w. dle Dom. 128 pag. 276 nr. 19 haer. Dom. 128 pag. 278 n. 22 haer i Dom. 128 pag. 282 n. 26 haer. należącej realności pod l. 193 1/4 we Lwowie położonej, na którymto terminie realność ta za każdą cenę ofiarowaną nawet niżej ceny szacunkowej 15.5000 zł. w. a. sprzedaną będzie, że jako wadium kwota 1550 zł., złożoną być ma, wyciąg szacunkowy i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzyć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 27 lutego 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Józef Smoika kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Dziubiński mianowany został.

Lwów, dnia 28 sierpnia 1886.

L. 1180. (6393 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Jasle zawiadamia, że celem wydobywania pretensji Izaka Ornera w kwocie 5 zł. z pn., przedsięwzięcie przymusową sprzedaż realności gruntowej pod Nk. 155 sub. rep. 136 w Czerminy położonej, ciału tabularnego nie stanowiącej, dłużniczki Kunegundy 1 Janusz, 2 Reczek własnej w terminach, dnia 11 października i 11 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

Cena wywołania 155 zł.
Wadium 10 pr. ceny.
Akta dotyczące do przejrzenia w tutejszej registraturze.
Jasło, dnia 29 maja 1886.

L. 4374. (6398 2—3)

W dniach 22 września, 20 października i 24 listopada 1886, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 194 w Czarnej położonej dłużnika Kostia Batoga, na zaspokojenie wierzycielności Dawida Segel w kwocie 24 zł. a. w. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 170 zł. w. a., zakład 17 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim terminie także poniżej tej ceny.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tusaądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Antoniego Namieśnińskiego z Ustrzyk.

C. k. sąd powiatowy
Ustrzyki, dnia 13 marca 1886.

L. 6476. (6376 2—3)

W tut. c. k. sądzie powiatowym odbędzie się na rzecz Mojżesz N. Lipschütza celem zaspokojenia wierzycielności 17 zł. w. a. z pn. publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 31 w Skolem położonej, Wolfa Tauba własnej, ciału tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach t. j. dnia 26 października, 25 listopada i 23 grudnia 1886, każdym razem o godz. 10 przed południem pod następującymi warunkami.

1. Cena wywołania 405 zł.
Wadium 40 zł. 50 ct.
Na pierwszych dwóch terminach powyższa część realności tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na trzecim terminie i niżej takowej sprzedana zostanie najwięcej ofiarującemu.

Resztę warunków i protokół zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzyć można w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Skole, dnia 8 sierpnia 1886.

L. 9275. (6470 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Gerszona Bergera, w kwocie 133 zł. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 12 października, 12 listopada i 7 grudnia 1886 o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacja realności lwh. 379 w Wierzawicach położonej, dłużnika Franciszka Niemczyka własnej.

Cena wywołania 1095 zł. w. a.
Wadium 109 zł. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Leżajsk, dnia 18 sierpnia 1886.

L. 4107. (6395 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do powszechnej wiadomości, że w celu wydobywania kwoty 2955 zł. w. a. z pn., prawomocnie przez Jośła Schattnera przeciwko Mendlowi Schrencl wywalczonej odbędzie się w dniu 30 września, 29 października i 17 grudnia 1886, każdym razem o godz.

10 rano publiczna sprzedaż realności pod Ck. 547 w Kutach położonej, Lewada zwanej, jak Dom III pag. 2 n 7 haer. Mendla Schrenzla własnej na 2250 zł. w. a. oszacowanej, z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana będzie i że gdyby na trzecim terminie cenę szacunkową nie uzyskano termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 17 grudnia 1886 się wyznacza.

Resztę warunków, ekstrakt tabularny można w ts. registraturze przejrzeć.

Otem zawiadania się strony interesowane i tych którymby uchwała licytacyjna z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła przez edykt i do rąk ustanowionego kuratora p. Józefa Soroczyńskiego.

Kuty, 12 czerwca 1886.

L. 10675 (6409 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Gittli Hauslicht w kwocie 205 zł. z pu. po strąceniu jednak zapłaconych już 50 zł., odbędzie się dnia 12 października, 12 listopada i 16 grudnia 1886 o godzinie 10 rano w tusadowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Beili Hecht własnej w Kuchini pod lk. 216 położonej wykazem hipot. 247 gminy katastralnej Stanisławów objętej.

Cena szacunkowa wynosi 708 zł.

Wadyum 70 zł. 80 et.

Przy pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko wyżej lub za cenę szacunkową przy trzecim zaś i niżej takowej, lecz tylko za wystarczającą na pokrycie wszystkich na takowej ciążących wierzytelności.

Gdyby zaś przy trzecim terminie pod tym warunkiem sprzedana być nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 16 grudnia 1886 godzinie 3 popołudniu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Wurzla.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusadowej registraturze.

Stanisławów, dnia 11 sierpnia 1886.

L. 2787 (6425 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Sadowej-Wiszni odbędzie się celem zaspokojenia 6 rat po 9 zł., tudzież reszty kapitału 47 zł. 25 et. w. a. z pu. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji, publiczna sprzedaż realności pod lk. 37 subr. 12 w Makunowie położonej dłużnika Hryńka i Tomasza Berweckich własnej, w jednym terminie, a to dnia 6 października 1886 o godz. 10 rano, na którym realność ta za jakkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł.

Wadyum 25 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sądowa-Wisznia, 31 maja 1886.

L. 4464 (6399 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żurawnie ogłasza, iż w dniach 28 października, 25 listopada i 23 grudnia 1886 o 10 godzinie przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Adamówce pod l. 18 subrep. 120 spadkobierców Michała Grogodzy własnych ciała tabularnego nie stanowiąca na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem p. Mansueta Janiszewskiego z Żurawna.

Żurawno, 9 lipca 1886.

L. 9334 (6410 3—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności przez Karola Hohenbergera przeciw Izraelowi Weissmann wywalczonej w kwocie 600 zł. odbędzie się 4 listopada i 16 grudnia 1886 o 10 rano w sąd. zabudowaniu przymusowa sprzedaż połowy realności dłużnika Izraela Weissmanna własnej, w Stanisławowie pod lk. 179 1/2 położonej, wykazem hipot. l. 1394 gminy katastralnej Stanisławów objętej która na powyższych terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie, a gdyby to nie nastąpiło wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 16 grudnia 1886 godzinie 4 popołudniu.

Cenę wywołania stanowi kwota 330 zł. 57 et.

Wadyum zaś 34 zł.

Resztę warunków wyciąg tabularny i akt oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych i tych którzy po dniu 7 maja 1886 prawo

zastawu uzyskali jest adw. Zachariasiewicz a tegoż zastępcą adw. dr. Buczyński.

Stanisławów, dnia 17 lipca 1886.

L. 2691 (6426 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Sadowej-Wiszni odbędzie się celem zaspokojenia resztującej sumy 66 zł. 83 et. z pu. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji publiczna sprzedaż realności w Słomiance pod lk. 69 Wojciecha, Rozalii Winiarskiej własnej w jednym terminie tj. dnia 13 października 1886 o godz. 10 rano na którym realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi 200 zł.

Wadyum 10 zł.

Blizsze warunki można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Sądowa-Wisznia, 30 maja 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 47507 (6305 2—3)

W skutek reskrypta Wgo c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30 czerwca r. 1886 l. 11273, podaje c. k. Namiestnictwo do publicznej wiadomości następujący spis nadesłanych z r. 1882, 1883, 1884 i 1885 z zagranicy i w c. k. Ministerstwie spraw wewn. przechowanych „Metryk urodzenia i śmierci” tych austriackich poddanych, których przynależność nie może być sprawdzona:

a) spis metryk w r. 1882 nadesłanych:

1. Dekan Karol, 14 lat liczący robotnik fabryki fortepianów, według podania, rodem z Bri (w Austrii) syn Józefa Dekana i Anny Mermerowa, umarł w Paryżu 26 stycznia r. 1878.

2. Gezzola (Gersola) Józef, 45—48 lat liczący robotnik, według podania rodem z Sebeniko w Dalmacji, zmarł 12 września r. 1880 w Török-Kanisza na Węgrzech.

3. Mittenzweig Franciszek, wieku 24 lat, wrzekomo z Morawii pochodzący, zmarł 23 października r. 1881 w Sarnd na Węgrzech kom. Heves.

4. Nickel Maria Luisa, urodzona 15 września na pokładzie niemieckiego statku „Wandalia” z rodziców Jana i Maryanny z domu Valecznego Nikłowa, robotników pochodzących wrzekomo z Czedto, (Cebłow albo Sezczugłów) w Galicji.

5. Pelka Franciszek, pensjonista 61 lat liczący według podania rodem i zamieszkały w Olomuńcu w Morawii, małżonka Anny Walter, Syn Erazma i Maryi z domu Offereil Pelków zmarł 16 lutego 1881 r. we Florencji.

6. Porrsers Tomasz, (prawdopodobnie nazwisko przybrane majątek na okęcie bostońskim „La Zingarella” wieku 18 lat, urodzony w Austrii, zmarł 14 maja 1878 z marynarskim szpitalu w Gorée.

7. Tedeschi Józef, wieku 60 lat wrzekomo rodem z Gorycy, inżynier syn Wiktora Samuela Fedeschi i Elżbiety z domu Rossbiug umarł w Paryżu dnia 30 marca 1881 r.

8. Vehovar Mathens, były profesor wieku 58 lat według podania rodem z Serrey (w Austrii) umarł dnia 8 sierpnia 1878 r. w Paryżu.

9. Tedeschi Adolf, c. k. hon. vicekonsul w Warnie syn Rafaela i Julii z domu Sacerdote, Tedeschiich małżonek Doroty Francis urodzony w Konstantynopolu wieku 68 lat, umarł 13 grudnia r. 1881 w Genui.

b) spis metryk r. 1883 nadesłanych:

1. Dobler Jan Baptysta, wieku 67 lat z Törnberg (Thuremberg) syn Jan Doblora i Magdaleny z domu Kaufman, umarł 11 października r. 1880 w szpitalu wojskowym w Gnelma (Algier).

2. Flessel Ferdynand, wieku 32 lat muzyk urodzony wrzekomo w Opawie syn Stefana Flessla i Maryi z domu Rösner zmarł w Rotterdamie 10 maja 1883 r.

3. Golein Leopold zarobnik wieku 18 lat urodzony w Wiedniu syn Filipa i Maryi Golein, umarł 12 sierpnia r. 1882 w Budapeszcie.

4. Hartman Hugo, sługa wieku 16 lat urodzony w Wiedniu syn Feliksa Hartmana i Elżbiety z domu Jonston umarł w Medyolanie 5 czerwca 1881 r.

5. Hildenstein Franciszek, czeladnik ślusarski wieku 70 lat urodzony w Olomuńcu wdowiec, małżonka Karolina z domu Ettinger, syn sierżanta Andrzeja Hildensheima z Eibenschütz i Franciszki z domu Twoscher z Osłowan, zmarł w szpitalu miejskim w Lipsku 14 stycznia 1883 r.

6. Hiewald Teresa, wieku 30 lat wrzekomo do Eberhats przynależna zmarła w Rzymie 11 października 1883 r.

7. Muzikas Wacław, artysta wieku 24 lat urodzony wrzekomo w Pradze, syn Józefa i Katarzyny Muzikas zmarł 8 lipca 1882 r. w Budapeszcie.

8. Niedl Maria, właścicielka dóbr wieku 44 lat z Wiednia urodzona w Wenecji córka Józefa Niedla zmarła w Wenecji 20 marca r. 1881.

9. Nikolajewski Jerzy, wieku 28 lat, pochodzący wrzekomo z Galicji zmarł w Kiszyniewie (w Rosyi) 6 kwietnia 1880.

10. Pilz Jan, z Goutzy wieku 60 lat, robotnik przy tunelach, żonaty zmarł w Ripagne w Serbii 13 października r. 1882

11. Pilati Irena, w wieku 2 miesięcy wrodzona rzekomo u Schönsberg na Morawii córka Alfonsa Pilata mechanika i Anny Hiestand, zmarła w Kamerlata 11 sierpnia 1882

12. Stoczek Wincenty, wieku 60 lat kupiec syn Józefa Stoczka i Wiktorii z domu Weyer, urodzony w Opawie, małżonek Karoliny Shnieder, zmarł w Neapolu 20 marca 1881 r.

13. Stoertetschki Wacław z Czech, wieku 40 lat robotnik kolejowy w Tchupria (Serbii) umarł w Tchouprii 20 listopada r. 1882.

14. Schlawitz y (Slawicki) imię nieznane wieku około 45 lat, zamieszkały w Morawii, żonaty, umarł w Hoppendorf (Niemcy) 2 marca 1882.

15. Freitner Józef, poborca cłowy w Buchs syn Józefa Freitnera i Katarzyny, z domu Herel, małżonek Maryi z domu Rohmberg, urodzony 15 lutego r. 1823 zmarł w Buchs w Szwajcarii 20 września 1882.

16. Tassinari Katarzyna, wdowa po Ludwiku Cniser córka Fedele Tussinori i Teresy z domu Barnfialdo z Cernany w Trieście emarła w Neapolu 26 lutego r. 1881.

17. Ullrich Franciszek, lekarz wieku 45 lat urodzony w Neustadt zmarł w Neapolu 18 maja 1882 r.

18. Vetcharak Milewa (Melania) urodzona 9 września 1882 r. w Maïour (Serbii) z rodziców Eliasza i Julii Vetcharak dzierżawców Silbach (Sillerbach) w Austrii.

19. Wolf Elżbieta z domu Sulzer z Pragi, wdowa po rolniku Ludwiku Wolf, córka Kaspra Sulzera i Elżbiety Welsch, urodzona 15 stycznia 1792, zmarła w Zurichu (Szwajcarii) 21 listopada 1882 r.

c) spis metryk nadesłanych r. 1884.

1. Benedetti, Józefa wieku 42 lat, wyrobnicza, urodzona rzekomo w Trento, zmarła w Genui 23 kwietnia r. 1882.

2. Baum Maria Antonina z domu Muschek wieku 31 lat, urodzona w Wiedniu, zamieszkała w Gera, zmarła w Lipsku 1 maja 1882 r.

3. Compagnano Benedykt, kupiec z Tryestu, wieku 54 lat, urodzony w Rzymie, zmarł w Reggio 8 czerwca 1882 r.

4. Almagia Marya, Józefa, małżonka Anioła Almagii, wieku 45, lat urodzona w Tryście zmarła w Wenecji 16 września 1882 r.

5. Duglneri Romda wieku 17 lat z Tryestu córka Ludwika Duglneri i Józefy Brumetli, zmarła w Russi (Włochy) 3 sierpnia 1882.

6. Esser Marya (vel Estera) wieku 38 lat, urodzona w Wiedniu, zmarła w Neapolu 24 grudnia 1883.

7. Besso Matylda, wieku 26 lat, żona Beniamina Bessa, córka Anioła Tano i Miny Priester, urodzona w Tryście, zmarła w Rzymie 21 listopada 1882.

8. Gustin Teresa, wieku 15j miesięcy, córka Józefa Gustina, urodzona w Wenecji, zmarła tamże 11 czerwca 1882.

9. Horrapfel Mirza, wieku 20 lat, córka Fedora Horapfła, urodzona w Wiedniu zmarła w Florencji 20 stycznia 1882.

10. Holling Page, robotnik z Galicji umarł w Panama (Ameryka) 10 stycznia 1884 r.

11. Hoffman Jan, wieku 72 lat, agent handlowy, urodzony w Wiedniu, syn Rudolfa Hoffmana i Elżbiety Hauffel małżonek Maryi Rosennistner zmarł w Wenecji dnia 21 czerwca 1886.

12. Hampe Alojzy urodzony wrzekomo w Tannenstadt w Czechach stolarz, wieku 61, zmarł w Karlsruhe w okręgu Odeskim 21 września r. 1882.

13. Auer Joanna z domu Jakowicz wieku 55 lat, córka Wacława Jakowitza i Maryi Metley zmarła w Bolonii dnia 16 kwietnia r. 1883.

14. Kedzowsky Karol, szczerbakar wieku 32 lat, rodem z Reichenberga okręgu Jungbunzlau w Czechach, syn Augusta Kedzowskiego i Franciszki Polmenna zmarł w Antwerpji 30 kwietnia r. 1883.

15. Lehmann Karolina, wdowa po Maurycem Mayerze 81 lat licząca, rodem z Wiednia, córka N. Lehmana i Ruchli Oppenheim zmarła w Paryżu 3 sierpnia r. 1881.

16. Nicola Genowefa, małżonka Franciszka Malfatti, urodzona w Turynie, zmarła w Medyolanie 17 września 1882 r.

17. Mayer Henryka, wdowa po Augustie Walterze z Wiednia, wieku 84 lat, córka Juliana Mayera i N. Eskeles, urodzona w Frakfurcie, zmarła w Florencji 13 lutego r. 1882.

18. Marold Adolf, wieku 6 lat syn Jerzego Marolda z Rechitz, zmarł w Kostolatz (Serbia) 21 sierpnia r. 1882.

19. Pillmayer Silwio wieku 10 1/2 lat, syn Józefa Pillmayera z Tryestu i Ludwika Andrassii, urodzony w Wenecji zmarł tamże 13 listopada 1882.

20. Rossi Józef Franciszek, wieku 55 lat kupiec z Tryestu, małżonek Justyny Koch zmarł w St. Giorgio a Cezmano (Włochy) 16 maja r. 1882.

21. Raum Mikołaj, wieku 73 lat z Tryestu zmarł w Wenecji 4 kwietnia 1882.

22. Höfken Lina, wieku 64 lat właścicielka realności urodzona w Wiedniu z rodziców Józefa Rappolda i Maryi Volk, zmarła w Chiaia (Neapol) 14 marca 1883.

23. Rumitz Marya, małżonka Wilhelma Claase wieku 69 lat, urodzona w Genui z rodziców Jana Rumitz i Anny Wateninsich zmarła w Genui 22 września 1883.

24. Suffre Antoni, urodzony 1 sierpnia 1862 w Rzymie, syn Klemensa Suffre i Anieli Suffre kuglarzów, zmarł rzekomo w Tonto (Trento) dnia 1 października 1882.

25. Sacerdoti Aleksander wieku 35 lat urzędnik urodzony w Tryście z rodziców Feliksa Sacerdoti i Estery Usiglio, zmarł w Monza (Włochy) 15 maja r. 1882.

26. Tasehek Józef, robotnik kolejowy rodem rzekomo z Morawii wieku 27 lat zmarł w Illawa (Węgry) 25 lipca 1883.

27. Uszlar robotnik, zmarł 21 października r. 1882 w szpitalu w Colon (Ameryka)

28. Zawarthal Wincenty, Ottokar malarz wieku 28 lat syn Wacława Zawarthal i Karolny Maironi urodzony w Wiedniu, zmarł w Rzymie 25 lutego r. 1882.

29. Ziffer Fortunata wdowa po Geronamo Sogliani wieku 52 lat, córka Leona Ziffera i N. Gentilini, urodzona w Tryście zmarła w Genui (Włochy) 24 lutego 1882.

d) spis meuryk nadesłanych r. 1885:

1. Roschetz Agnieszka, wieku 21 lat miejsce urodzenia w Istrii nieczytelna, zmarła w Parma 16 marca r. 1884.

2. Czold (Czola) Katarzyna, wieku 1 rok córka Józefy Czold i Wilhelminy Calondoda, urodzona w Hermanec w Czechach, zmarła w podróży do Nowego Jorku na pokładzie niemieckiego parowca „California” dnia 27 lutego 1884.

3. Guttmansthal Ludwik, 59 lat bankier syn Alberta Guttmanstahala i Maryi Beilwilz, zmarł w Neapolu 26 września 1881 r.

4. Herdlicka Marya, wieku 52 lat, zmarła w podróży Sonthampton do Nowego Jorku na pokładzie parowca „Fulda” dnia 15 maja r. 1883.

5. Kratrwald Franciszek, wieku 9 miesięcy i 10 dni urodzony w Kreislach w Austrii syn Grzegorza Kratrwalda i Karoliny z domu Drafter, zmarł na pokładzie belgijskiego okrętu „Westernland” dnia 1 września 1884 r.

6. Kunwald Karol wieku 74 lat, właściciel ziemski urodzony w Peszcie zmarł w Wenecji 25 grudnia 1883.

7. Marx Lunigia z domu Marinich wdowa po Antonim Marx córka Józefa Marinich i Maryi Faccanoni wieku 48 lat, zamieszkała w Ermenstandt w Austrii zmarła w Wenecji 10 listopada 1884 r.

8. Hermann alias Pfeffer Teresa 2 lata licząca, córka Franciszka Hermanna alias Pfeffera robotnika przy fabryce szkła w Jagodinie w Serbii zmarła w Jagodniku dnia 2 września 1882.

9. Parodi vel Paredi Jan, robotnik kolejowy, zmarł podczas podróży z Port Said do Chin na pokładzie angielskiego parowca „Venice” dnia 14 czerwca 1885 r.

10. Rubes Franciszka, córka Jana Rubes i Maryanny Kuss z Gorycy, wieku 26 lat prostytutka zmarła w Wenecji 9 listopada 1883.

11. Zoehl Teresa wieku 58 lat pochodząca z Czech umarła podczas podróży z Bremen do Nowego Jorku na pokładzie parowca „Fulda” 2 sierpnia 1883.

12. Bontemps Marya Agata wieku 67 lat pracza Elessigfurth córka Piotra Bontemsa i Maryi Stuny Krammeren zmarła w Paryżu 26 października 1881.

13. Conner Konstancya, wieku 14 lat rodem z Nessung (Messung) córka Jakóba Connera i Konstancyi Rawelli zmarła w Paryżu 17 maja 1882.

Conta Dominik robotnik z Montelapico wieku 36 lat zmarł w Renilly 17 listopada 1882.

15. Kamezky Henryk, syn Franciszka Kamezkiego mularza z Bretzlau w Galicji i Julii z domu Kobatsch urodził się podczas podróży z Nowego Jorku do Bremen na pokładzie parowca „Elbe” dnia 5 grudnia 1884 r.

16. Schmidt Helena z domu Schöfer wieku 60 lat, zmarła w Grobendonch w Belgii 18 listopada 1884.

O tem zawiadania się strony interesowane któreby powyższych metryk śmierci względnie urodzenia do udowodnienia możliwych pretensji prawnych potrzebowały z znanymieniem, iż celem utrzymania tych dokumentów zgłosić się mają pisemnie do c. k. Namiestnictwa i przedłożyć dowód kompetencji do odebrania takowych.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 18 sierpnia 1886.

L. 21689 (6463 2—3)
C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości że Lau Józef Kapko reskryptem c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 14 lipca 1886 l. 13676 notaryuszem w Niemirówie zamianowany złożywszy dnia 31 sierpnia 1886, przysięgę służbową urządowanie swe może rozpocząć.
Lwów, dnia 31 sierpnia 1886

L. 12554 (6423 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa w ślad art. 73 ust. w.ksl. posiadacza wrzekomo w Ropczycach zgubionych przez Arona Fausta trzech weksli akceptowanych przez Dawida Eisena z Chechtów po 75 zł. w. a. w sześć miesięcy od daty płatnych i których dwa 4 Grudnia 1885 zaś trzeci 24 Grudnia 1885 wystawione aby takowe w dwóch 45 sądowi przedłożył.
W Tarnowie, dnia 19 sierpnia 1886.

L. 6614 (6424 2—3)
C. k. sąd pow. w Gorlicach zawiadamia nieznanych z miejsca pobytu Iwana, Michała, i Marjanne Skizpaków, iż celem doręczenia im rezolucji z 5 marca 1886 l. 1760, pozwalającej wpisu prawa zastawu dla sumy 140 złr. 64 ct. jako dawnego ciężaru na realności liczbą wykazu hip. 138 księgi gruntowej gminy Gładyszów objętej ustanowił dla nich kuratorem p. dr. Ne-mana w Gorlicach.
Gorlice, 27 sierpnia 1886.

L. 990/pr. (6411 2—3)
Jego Ekscelencya Prezydent c. k. Wyższego sądu krajowego, zamianował dla czwartej dnia 8 listopada 1886 o 9 godzinie rano rozpocząć się mających kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym, Prezydenta c. k. sądu obwodowego Jana Michalczewskiego, przewodniczącym, sądu przysięgłych, a zastępcami przewodniczącego radców Leopolda Szymonowicza, Henryka Allschera, Longina Rożankowskiego, Edwarda Schaeflera, Ottokara Ansonia, Leopolda Knotha i Wiktora Strzejskiego.
Z prezydium c. k. sądu obwodowego Złoczów, 1 września 1886.

L. 3671 (6407 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu w sprawie egzekucyjnej c. k. Banku austro-węg. w Wiedniu przeciw Adolfowi Fetmajerowi o licytację dóbr Wilkowskich, celem zaspokojenia kwoty 6470 złr. 89 ct. w. a. z przyn. ustanowił dla niewiadomych wierzycieli tabularnych i tych którymby uchwały tej sprawy dotyczą, doręczone być nie mogły kuratorem ad actum p. adw. dr. Wąsikiewicza z substytucją p. adw. dr. Schornstein w Nowym Sączu.
Nowy Sącz, 31 lipca 1886.

L. 3119 (6427 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Agnieszke Poznańską aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego zgłosiła się do tutejszego sądu i wniosła deklarację do spadku pozostałym po jej ojcu Walentym Bojanie zmarłym w Rydlcach w dniu 1 listopada 1864, z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli z dnia 31 października 1864 i z dnia 18 sierpnia 1860, gdyż inaczej pertraktacja przeprowadzona zostanie ze zgłoszonymi się dziedzicami i ustanowionym dla niej kuratorem Janem Mierzwińskim.
Tuchów, dnia 13 czerwca 1886.

Księgi gruntowe.

L. 4371 (6262)
Dochodząca miejscowa celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Kołokolin powiatu sądowego Bursztynskiego rozpoczyna komisja hipoteczna dnia 1 października 1886.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się w każdym przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
C. k. sąd powiatowy Bursztyn, dnia 2 września 1886.

L. 231 (6485)
Arkusze posiadania celem wygotowania ksiąg gruntowej dla VI dzielnicy „Mariahilf” zwanej, miasta Kołomyi sporządzone w urzędzie hipotecznym c. k. sądu obwodowego w Kołomyi wraz z mapą i aktami do powszechnego wglądu złożone.
Zarządy przeciw prawdziwości tych arkuszy mogą być dnia 21 września b. r. do komisji hipotecznej w lokalu magistratu urzędującej ustnie lub pisemnie wniesione.
Komisja hipoteczna.
Kołomyja, 6 września 1886.

L. 4945 (6513 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Dębicy wdraża niniejszem postępowanie sądowe § 19 do 34 ustawy z dnia 19 maja 1874 l. 70

dz. pr. p. przepisane, a to w celu wydzielania.

a) gruntów z majątności tabularnych w gminie Kąweczyn położonych, w drodze wyłączenia przez c. k. uprz. galic. kolej Karola Ludwika nabytych i.
b) gruntów z majątności tabularnych w gminie Brzezówka położonych w drodze dobrowolnej ugody również przez c. k. uprz. galic. kolej Karola Ludwika nabytych a do księgi kolejowych zapisać się mających i wzywa wszystkich, którzy się za ukrzywdzonych mają żądaniem kolejji względem przydzielenia powyższych gruntów do gruntów kolejowych gminy Kąweczyn i Brzezówka w kierunku ze zachodu na wschód przecinających, ażeby do dnia 30 listopada 1886, swe pretensje względnie zarzuty w tutejszym sądzie powiatowym zgłosili! Zarazem ostrzega się, że prawa rzeczowe na powyższych gruntach dopiero w dniu wywieszenia edyktu w gmachu tutejszo sądowym t. j. 15 września 1886, lub później przeciw poprzednim właścicielom nabyte przy zapisywaniu tychże gruntów do księgi kolejowej nie będą uwzględnione, i że podania po upływie terminu edyktalnego wniesione, będą odrzucone.

Podania ek. uprz. kolejji Karola Ludwika de praes 16 marca 1882 l. 1282 i de praes. 13 lutego 1886 l. 998 i l. 999 zachowują się w tutejszym sądzie, gdzie takowe każdy interesowany przeglądnięć może
C. k. sąd powiatowy Dębica, dnia 29 sierpnia 1886.

L. 142 (6515)
Komisja hipoteczna ogłasza, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Smarżowa złożone zostały w c. k. komisji hipotecznej w Pilźnie do przedłożenia.
Zarządy przeciwko prawdziwości tychże wnoszone być mogą w c. k. komisji hipotecznej na dniu 30 września 1886.
Pilźno, dnia 8 września 1886.

L. 136 (6514)
Komisja hipoteczna sądu powiatowego w Jasle zawiadamia, iż rozpocznie dochodzenia hipoteczne w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Smosżowa dnia 13 września 1886, a dla gminy Brzyski 20 września 1886.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i przytoczyć wszystko co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Jasło 3 września 1886.

Upadłości.

L. 31812 (6505)
Do zlikwidowania następujących do masy konkursowej Towarzystwa galic. kasy zaliczkowej we Lwowie wniesionych opóźnionych zgłoszeń, a to adwokata Lewakowskiego w Krośnie jako kuratora masy spadkowej Katarzyny Ekertowej z pretensją 1090 86 ct. zpn. Józefa Ekerta z pretensją 1090 złr. 86 ct. zpn. Maksymiliana Krakowskiego z pretensją do 6 prc. odsetek od sumy 3398 złr. 5 ct., Teofilii Spirsing z pretensją do 6 prc. odsetek od sumy 2300 złr., Karoliny Teutino z pretensją do 6 prc. odsetek od 10 złr., i Stanisława Zaręby z pretensją 47 złr. 11 ct. zpn., wyznacza się osobny termin likwidacyjny w biurze 10 tutejszego c. k. sądu krajowego na dzień 28 września 1886, godzinę 10 zrana, na który zarządca powyższej masy konkursowej, tudzież likwidatorowi upadłego Towarzystwa i zgłaszający się nowi wierzyciele, jak niemniej też wszyscy dotychczasowi wierzyciele konkursowi, ci zaś przez edykt w sądzie affigowany i w urzędowej Gazecie Lwowskiej jeden raz umieszczony zawiązani zostają.
Lwów, 6 września 1886.

L. 41831 (6353 2—3)
Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkich ruchomy, jakoteż na wszelkie nieruchomy, a w krajach, w których obowiązują ustawy konkursowa z dnia 25 grudnia 1886, nr. 1 D. p. p. położony majątek Markusa Dawida dw. im. Salomona kramarza szkła i porcelany we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy c. k. sądu krajowego Nemythy jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowego zawiadowcę masy ustanawia się pana adw. dr. Fläschnera, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazu ich pretensji, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 15 września 1886, godzinę 4 po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym,

wedle przenisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 listopada 1886, i podać ją na terminie na dzień 9 grudnia 1886, godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytożony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysłuży prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycieli, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej”.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 1 września 1886.

Konkursa.

L. 2808/pr. (6406 3—3)
Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada kancelisty z roczną płacą 600 złr. dodatkami aktywalnym 180 złr. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegiatnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę kancelisty w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. pp. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach do 6 października 1886, do Prezydium sądu krajowego w Krakowie.

Prezydium sądu wyższego
Kraków 2 września 1886.

L. 2808 (6430 3—3)
Przy sądzie powiatowym w Podgórzu opróżnioną została posada kancelisty, zaś przy sądzie powiatowym w Chrzanowie posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych z roczną płacą po 600 złr. dodatkami aktywalnym po 120 złr. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach powiatowych opróżnić się mogące posady kancelistów w myśl rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. pp. ułożone wnosić należy do 7 października 1886, do Prezydium sądu krajowego w Krakowie.

Prezydium sądu wyższego
Kraków 2 września 1886.

L. 5506/pr. (6450 2 3)
Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżnioną została posada Rady w VI randze z systemizowaną płacą i dodatkami aktywalnym.
Kompetenci wniosą podania w drodze przepisanej do Prezydium sądu krajowego wyższego w Krakowie w terminie do dnia 26 września 1886

Prezydium sądu wyższego
Kraków, 5 września 1886.

Kuratele.

L. 5148 (6477 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Żurawnie zawiadamia że Stefan Kuziów ze Stańkowej za marnotrawcę uznanym został.
Kuratorem ustanowiono dla niego Jacek Popadinka ze Stańkowej
Żurawno, dnia 7 sierpnia 1886.

L. 11562 (6476 2—3)
Sokalski c. k. sąd powiatowy uznał Mikołaja Jajco ze Steniatyna marnotrawcą, ustanawiając kuratorem p. Włodzimierza Chomina.
Sokal dnia 21 sierpnia 1886.

L. 17836 (6460 2—3)
Uchwałą tut. sądu obwodowego z 8 lipca 1886 l. 10636 uznano Józefa Bigosza z Ruchowy marnotrawcą.
Kuratorem mianowano Franciszka Pasadyna z Ruchowy.

C. k. sąd pow. m. del.
Tarnów, d. 15. lipca 1886.

L. 1818 (6434 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Andrychowie zawiadamia, że c. k. sąd obwodowy w Wadowicach Zofję z Cwiękatów Jamrozową z Kozinca za chorą na umyśle uznał i że Jakób Jamróż jest jej kuratorem.
C. k. sąd powiatowy.
Andrychów 7 czerwca 1884.

L. 6752 (6419 2—3)
Hryć Genik z Berezowa niższego uchwałą c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 8 lipca 1886, do l. 6872 uznany marnotrawcą, kurator Jurko Negrycz wójt tamże.
Z c. k. sądu powiatowego Peczemizyn 31 lipca 1886.

Wyroki prasowe.

L. 15255 (6443)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras. że treść artykułów umieszczonych w numerze VIII czasopisma „Przegląd społeczny” z sierpnia 1886 mianowicie pod napisem „Emigracja polska, jej racya bytu” zawiera znamiona występków z §. 300 u. k. dalej pod napisem „Z powodu „Maryi” poematu Szewceński zawiera znamiona występków z §. §. 300 i 305 u. k. i pod napisem „Kronika (anarchia i anarchiści I)” zawiera znamiona występków z §. 305 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tych artykułów, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 31 sierpnia 1886.

L. 15443 (6446)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spk i § 37 ust. pras. że treść artykułu umieszczonego w numerze 200 czasopisma „Dziennik Polski” z dnia 1 września 1886 pod napisem „Lwów 31 sierpnia” w ustępie od słów „Skorowiec w ten sposób” zawiera znamiona występków z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 2 września 1886.

L. 15431 (6445)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spk i § 37 ust. pras. że treść artykułu umieszczonego w numerze 199 czasopisma „Dziennik polskiego” z dnia 31 sierpnia 1886, pod napisem „Podróż księcia bułgarskiego, zawiera znamiona występków z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 2 września 1886.

L. 15256 (6444)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spk i § 37 ust. pras. że treść artykułu umieszczonego w numerze 16 czasopisma „Strachopud” z dnia 15/27 sierpnia 1886 pod napisem „Nowo kozackie Somety” I, zawiera znamiona zbrodni z § 65 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.
W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 1 września 1886.

L. 14883 (6330)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i § 37 ust. pras. że treść artykułu umieszczonego w numerze 360 czasopisma „Nowy Prołom” z dnia 9/21 sierpnia 1886, pod napisem „Prohrama hałyckoj Rusy (Pródolżenie)” zawiera znamiona zbrodni z § 65 lit. a u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 26 sierpnia 1886.

L. 14882 (6329)
W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spk i § 37 ust. pras. że treść artykułu umieszczonego w numerze 192 czasopisma „Gazeta Narodowa” z dnia 22 sierpnia 1886, pod napisem „Korespondencye” „Gazety Narodowej” Kraków d. 20 sierpnia „obsadzenie prezydentury w Krakowskim sądzie krajowym” zawiera znamiona występków z § 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 25 sierpnia 1886.

L. 14748 (6328)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy wyższy orzekł na mocy §§ 489 493 spk. i § 37 ust. pras. że treść artykułu umieszczonego w numerze 215 czasopisma „Kuryer Lwowski” z dnia 5 sierpnia 1886, pod napisem „od Polaków” zawiera wiadomość zbrodni z § 66 u. k. zatem usprawiedliwiona jest zarządza przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 23 sierpnia 1886.

L. 14599 (6327)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras. że treść artykułów umieszczonych w ulotnym piśmie „Druha jednoladówka gońca tygodniowego pod napisem „Gorzej nie będzie” i pod tytułem „Mowa” zawiera wiadomość zbrodni z § 66 u. k. zatem usprawiedliwiona jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tych artykułów.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.
Lwów, dnia 21 sierpnia 1886.

Z. 6243

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Wr. Neustadt als Präsidium hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft Wr. Neustadt die von derselben verfügten Beschlagnahme der Nr. 34 der periodischen Druckschrift „Wiener Neustädter Zeitung“ ddo Wr. Neustadt den 21 August 1886 bestätigt und gemäß §. 493 St. B. D. erkannt, daß der Inhalt des Zeitartikels in der vorgenannten Druckschrift mit der Aufschrift: „Ueber die Verbreitung der deutschnationalen Grundzüge. Ein Mahnruf an die Gefinnungsgeoffenen“ in den Stellen „Man sieht“ bis „be-trügen“ und „die Judenfrage“ bis „Morast“ auf Seite 2, und daß der Inhalt der auf der Seite 6 der genannten Druckschrift abgedruckten sämtlichen Gedichte, alte Volkslieder mit neuen zeitgemäßen Texten, als: „Motto“, „Der jüdische Mann“, „Gründerlied“, „Kraut“, „An der Judentafel“, „Hermann der Letzte“ — den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung im Sinne des § 302 St. G., begründe. Es wird daher das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung dieser Druckschrift erkannt.
Wr. Neustadt, am 24 August 1886.

Z. 6306.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Präsidium Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 16 der periodischen Druckschrift „Bürger- und Communal Zeitung für Stadt und Land. Organ für Communal-Angelegenheiten, Volkswirtschaft, Bau-Industrie, Technik und Gewerbe vom 25 August 1886“ enthaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift: „Der Wiener Magistrat und das Beamthenthum“ in seinem ganzen Umfange; insbesondere aber in der Stelle von „auch der Magistrat ist aufgefordert“ bis „wie altes Gerümpel“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 26 August 1886.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 17 und 19 August 1886, §§ 24819, 25033 und 25160 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Ceske zajmy“ Nr. 16 vom 15 August 1886 wegen der Artikel „K nasim pomerum“, „V Rokicanech“ und „Slovanska Praha a Pickowi vrstevnici“ nach § 302 St. G., der Zeitschrift „Hlas Naroda“ Nr. 226 vom August 1886 wegen des Artikels „V Liberci si umej pomoci“ nach § 300 St. G., dann der Zeitschrift „Montags-Revue aus Böhmen“ Nr. 33 vom 6 August 1886, wegen des Zeitartikels „Prag, 15 August“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 16 August 1886 §. 24608 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 28 vom 10 Juli 1886, wegen des Artikels „Der Anfang vom Ende“ nach § 305 St. G. wegen des Artikels „Mord und Freiheit“ nach den §§ 63, 58c und 59c St. G. dann wegen des Artikels „Vorwärts“ nach den §§ 122b, 58c, und 59c St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 14 Aug 1886 §. 24606

die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Budoucnost“ Nr. 115 vom 4ten März 1886 wegen des Artikels „O rakouske cisarovne nach den §§. 63, 64, 58a u. 59c St. G. wegen der Artikel „Mestska rada w Parizi“ und „Z Nemecka sdeluji“ nach §. 122a St. G. wegen des Artikels „Agitaci k organizaci — ale jaké? nach den §§ 58c und 59c St. G. wegen des Artikels „Rusky car a nemecky Lehman“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 August 1886, §. 24981, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Budoucnost“ (Chicago) Nr. 117 vom 18 März 1886 wegen der Artikel „Vive la commune“, „Mucennikum komuny“, „Komuna prikadem“ und „Prvni oslava povstani parizskeho v Praze v brezu 1871“ nach den §§ 63 und 305 St. G., dann wegen des Artikels „13 brezen 1848“ nach den §§ 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 August 1886, §. 24982, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Budoucnost“ (Chicago) Nr. 113 vom 18 Februar 1886 wegen des Artikels „Dostali pridano“ nach §. 300 St. G. dann wegen der Artikel „Pronasledovani socialistu v Cechach“, „Anarchisticky pojem“, „Vzpou-ra Londyne“ und „Poucejme ale nepodezri-vejme“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 16 und 19 August 1886, §§. 24766 und 24926, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni listy“ (Nachmittagsausgabe) Nr. 222 vom 12 August 1886 wegen des Artikels „Dualismus se borti nach §. 65 a St. G., und Art. II. des Gesetzes vom 17 December 1862, RGBl. Nr. 8 vom Jahre 1863 dann der Zeitschrift „Svobodny oboan“ Nr. 12 vom 13 August 1886 wegen der Artikel „Obeanska statecnost“ und „Prenahlenost“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 16 August 1886, §. 24610, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ (London und Hoboken) Nr. 26 vom 26 Juni 1886 wegen des Artikels „Ludwig Wittelsbach“ nach § 63 St. G. wegen des Artikels „Die Gerichtskomödie“ nach den §§ 63 und 305 St. G., wegen des Artikels „An die Genossen!“ nach den §§ 58c und 59c St. G. wegen der Artikel „Die goldene Internationale“ und „Tragikomische Zeitgemäße“ nach § 302 St. G., dann wegen des Artikels „Mahnruf“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 16 August 1886 §. 24609, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 27 vom 3 Juli 1886 wegen des Artikels „Si der Tausend“ nach den §§ 58 c und 59c St. G., wegen des Artikels „Alle diejenigen Genossen“ nach § 310 St. G. wegen der Artikel „Worin besteht die Macht des Anarchismus“, „In Decazeville“ und „Verurtheil“ nach §. 305 St. G. dann wegen des Artikels „Europäische Correspondenz. Antwerpen, 15 Juni 1886“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Präsidium in Ung.-Gradiß hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 19ten August 1886 §. 6726, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kromerizske Noviny“ Nr. 66 vom 17 August 1886 wegen des Artikels „Vzhuru do Holosova“ nach § 302 St. G., dann wegen des Artikels „Ze soudni sine“ nach § 516 St. G. verboten.

Z. 6198.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Präsidium Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der des Inhalt in der Nr. 5258 der periodischen Druckschrift „Deutsche Zeitung“ (Abendausgabe) vom 21 August 1886 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Nichterliche Ernennungen in Dalmatien (Orig.-Bericht der deutschen Zeitung.) Zara, im August“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 23 August 1886.

Z. 6336.

Das k. k. Oberlandesgericht für Böhmen hat in Folge der Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft gegen den Beschluß des k. k. Kreisgerichtes als Präsidium in Böhmischo-Leipa vom 7 August 1886, §. 3621, mit dem Erkenntnis vom 17 August 1886, §. 21203, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 1562 vom 4 August 1886 wegen des Artikels „Geistiger Vorbehalt und Rechtsverwahrung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht für Böhmen hat in Folge der Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft gegen den Beschluß des k. k. Kreisgerichtes als Präsidium in Böhmischo-Leipa vom 11 August 1886, §. 3642, mit dem Erkenntnis vom 17 August 1886, §. 21705, der Weiterverbreitung der „Rumburger Zeitung“ Nr. 63 vom 7 August 1886, wegen des Artikels „Die verrathenen Deutschen“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht für Böhmen hat in Folge der Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft gegen den Beschluß des k. k. Kreisgerichtes als Präsidium in Böhmischo-Leipa vom 14 August 1886, §. 3698, mit dem Erkenntnis vom 17 August 1886, §. 21802, die Weiterverbreitung der „Warnsdorfer Volkszeitung“ Nr. 33 vom 10 August 1886, wegen des der „Rumburger Zeitung“ entnommenen, mit den Worten „Ich gestehe ein“ beginnenden Citates nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 18 August 1886, §. 24980, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Proletar“ (New-York) Nr. 51 vom 15 Mai 1886 wegen der Artikel „Tyranie jasa“ und „Zhyrali synkove“ nach §. 305 St. G., wegen der Artikel „O svobode“ und „Selske hnuti v Halici“ nach den §§ 302 und 305 St. G. wegen des Artikels „Rozjman“ nach § 65 a St. G. und Art II. des Gesetzes vom 17 December 1862, RGBl. Nr. 8 vom Jahre 1863, wegen des Artikels „Jednotny nazor o vse-miru“ nach § 122 d St. G. endlich wegen des Artikels „Rusky car“ nach § 66 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 20 August 1886, §. 25278, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Bodoucnost“ (Chicago) Nr. 114 vom 25 Februar 1883, wegen der Artikel „Koraleci tulaci a pobudove“ und „Osud stavek“ nach § 302 St. G. wegen des Artikels „Srbsko“ nach § 65 a St. G., dann wegen des Artikels „Prispěvky na dynamitovy fond“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 21 August 1886, §. 25354 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Cech“ Nr. 189 vom 18 August 1886 wegen des Artikels „Vlada nad stranami“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Präsidium in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 19 August 1886, §§. 5833 und 5852 Stf., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Vote aus dem Gerthale“ Nr. 33 vom 14 August 1886 wegen des Correspondenzartikels „Aus Rutenplan“ nach § 300 St. G., dann der Zeitschrift „Der Westböhmisches Grenzboten“ Nr. 33 vom 14 August 1886 wegen des Correspondenzartikels „Plan, 12 August“ nach § 300 St. G., und wegen des Correspondenzartikels „Neustadt, 7 August“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Präsidium in Böhmischo-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit Beschluß vom 25 August 1886, §. 3829, die Weiterverbreitung der „Rumburger Zeitung“ Nr. 67 vom 21 August 1886 wegen des Artikels „Im Böhmerwalde“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Präsidium in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 20 August 1886, §. 4371 Stf., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svoboda“ Nr. 16 vom 15ten August 1886 wegen des Artikels „Jezovitske rejdy a smejdy“ nach § 302 St. G., dann wegen des Correspondenzartikels „Z Radnice“ und wegen der Notiz „Jinde a v Rakousku“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Präsidium in Ung.-Gradiß hat auf Antrag der k. k.

Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 22ten August 1886, §. 6832, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Moravska Slovac“ Nr. 67 vom 21 August 1886 wegen des Correspondenzartikels „Z Kyjova (Puv. Dopis)“ nach § 300 St. G. verboten.

Der k. k. Gerichtshof I. Instanz als Präsidium in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnis vom 17 August 1886, §. 4257 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Katolicka Dalmacija“ Nr. 54 vom 9 August 1886 wegen des Artikels „I magjarska omladina proti vojsci“ nach § 65 a St. G., wegen des Artikels beginnend mit „Resolucije“, dann wegen des Artikels „Dvie istine glede svecenstva“ nach § 300 St. G., endlich wegen der Notiz beginnend mit „Gjenero Tür“ nach § 492 St. G. und Art. V des Gef. vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 vom Jahre 1863, verboten.

Z. 6356.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Präsidium Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt: 1. des in der Nr. 35 der periodischen Druckschrift „Figaro. Humoristisches Wochenblatt“ vom 28 August 1886 auf der ersten Seite enthaltenen Bildes, sowie des dazu gehörigen Textes das Vergehen nach § 303 St. G. und 2. des in derselben Zeitschrifts-Nummer auf der zweiten Seite (138) enthaltenen Aufzuges mit der Aufschrift „Rundumundumschau“ in der Stelle von „Den Offizieren der Prager Garnison“ bis „strengstens untersucht worden“ das Vergehen nach § 300 St. G., resp. nach Art. der St. G. Nov. vom 17 December 1862, Nr. 8 RGBl. vom Jahre 1863 begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 29 August 1886.

Licytacye.

L. 674. (6553 1—3)

W tut. sádzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 13 września i 18 października 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 listopada 1886 nawet poniżej takowej licytacya posiadłości według wykazu hip. 142 ks. gr. Wojniłów objętej, Anny z Durkałow Borysikowej własnej, na rzecz Dawida Grünberga pto 200 zł. z pn. Cena wywołania 365 zł.

Wadyum 37 zł.
Reszty warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Michała Kolbreckiego z Wojniłowa.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 listopada 1886 o godzinie 3 popołudniu.

Wojniłów, 12 lutego 1886.

L. 5351 (6537 1—3)

W tut. sádzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 13go września i 11 października 1886 powyżej ceny szacunkowej licytacya połowy parcel 1846 i 1101 do realności 61 i 117 Bolechowa ruskiego należących wraz z młynami i stęgą, na tych parcelach się znajdującymi wedle Dom. Tom I. pp. 333 i 225 nr. 6 i 8 haer. Juliusza Gustawa Straube własnych, na rzecz spadkobierców Markusa Streifera pto 400 zł. z pn.

Cena wywołania 709 zł. 50 ct.
Wadyum 70 zł. 95 ct.
Reszty warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem notaryusza Janiszewskiego z Bolechowa.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 18 października 1886 o godzinie 9 rano.

C. k. sąd powiatowy.
Bolechów, 9 lipca 1886.

L. 2967. (6494 1—3)

Celem zaspokojenia wierzycielskiej Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie 356 złr. 69 ct. z pn. odbędzie się u tutejszego sądu egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 45 sub. 70 w Rogach, spadkobierców Jana Pelczara własnej, 23 września, 28 października i 25 listopada 1886 zawsze o godz. 10 rano.

Cena wywołania 800 zł.
Zakład 80 zł. wa.
Warunki licytacyjne, tudzież akt opisanie i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Dukla, dnia 30 czerwca 1886.

KAZIMIERZ LEWICKI**GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICJI**

porcelany, szkła i towarów mieszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska 1. 6.

Założony w roku 1845.

Wypożyczanie naczyńia stołowego

z porcelany i szkła

etażer i koszów na owoce, oraz noży i widelców na ucztę, bale i wieczorki.

Podczas pobytu Najjaśniejszego Pana we Lwowie, dostarczałem nakrycie stołowe równocześnie na obydwa bale.

OLIWA DOMASZYN

w różnych gatunkach do każdego użytku poleca

JÓZEF HANKE WE LWOWIE,

Rynek 1. 38 we własnym domu. Skład farb i handel materyałów pod „Czarnym psem”.

LEKCYI**na fortepianie**

udzielać może za mierną cenę nauczycielka muzyki mieszkająca przy ulicy Piekarskiej nr. 33, drzwi na lewo.

Przedsiębiorstwo budowy kolei**Lwów-Bełzec Tomaszów**

podaje do wiadomości interesujących kół, że w między-
czasie od 15go do 25go Września r. b. nastąpi w
drodce ofert pisemnych, rozdanie wszelkich robót bu-
dowy podporowej (Unterbau) i nadtorowej (Hochbau),
jakoteż przewozu szyn i innych materyałów dla wy-
wymienionej linii. Dotyczące plany, wykazy i warunki
przeglądać można od 15go b. m. począwszy w biurze
Przedsiębiorstwa, we Lwowie przy paacu Trybu-
nalskim pod 1. 1 na drugim piętrze.

Przedsiębiorstwo budowy kolei

Lwów, Bełzec Tomaszów. 6510 1—3

W niedzielę dnia 3. Października 1886 o godzinie 3 po południu odbędzie się

Walne zgromadzenie

członków Stowarzyszenia wzajemnej pomocy Dyetaryuszów i urzędników Galicyjskich i W. Ks. Krakowskiego we Lwowie w sali kancelaryj Stowarzyszenia ul. Teatralna 1. 13 I. piętro.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia,
2. Sprawozdanie z czynności Wydziału za rok 1885,
3. Przedłożenie aktu likwidacyjnego i sprawozdanie komisji likwidacyjnej,
4. Zestawienie rachunków za rok 1885 i bilans,
5. Wniosek komisji weryfikacyjnej,
6. Załatwienie rekursów od uchwał Wydziału Zarządu centralnego,
7. Przedłożenie projektu Wydziału do zmiany dotychczasowego statutu i regulaminu,
8. Wniosek Wydziału na udzielenie pensji wdowie po śp. Janie Deda,
9. Mianowanie członków honorowych,
10. Wybór 12 członków wydziału i 4 zastępców,
11. Wnioski członków.

Przy tej sposobności zawiadamia się wszyst-
kich P. T. Członków, że z powodu organicznych
zmian w Stowarzyszeniu, jakie na mocy zmienionych
statutów zająć muszą, Wydział widział się spowodowa-
nym w myśl §§. 10, 11, statutu polecić Zarząd wi
wykreślenie z grona członków Stowarzyszenia wszy-
stkich tych, którzy z wkładkami statutu i regula-
minem przypisanymi przeszło rok zalegają.

Nadto prawo uczestniczenia i głosowania na
Walnym zgromadzeniu tylko ci członkowi mieć mogą,
którzy swe zaległości przynajmniej po koniec roku
1885 wyrównali.

Projekt do statutu jest w biurze Stowarzyszenia
wszystkim P. T. Członkom do przegladnięcia, a to
co dzień od 6tej do 8mej wieczór; członkom zaś za-
miejscowym będzie takowy o ile zapas starczy na
żądanie rozsyłany.

O jak najliczniejsze zebranie się wszystkich
P. T. Członków zaprasza.
Zarząd Centralny.

Röslera**woda do zębów i ust**

jest bezsprzecznie najlepszym środkiem od bólu zę-
bów i służy także równocześnie do utrzymania zębów
w czystości. Ta od wielu lat sprawdzona i sławna
woda do ust uchyla jednocześnie każdy nieprzyjemny
odor w ustach. — Flaszka 35 ct.

R. Tüchler aptekarz,

(W. Röslera synowie, następcy)

we Wiedniu, I., Regierungsgasse, 4.

Prawdziwa do nabycia we Lwowie w apt. Zy-
gmun. Ruckera, w Kutach w apt. A. Zagajewskiego;
w Wąsełku w apt. w Kołomyi u Stenzla apt. w Tarno-
polu u H. Kahanego, apt., w Sokalu Eug. Wysoczań-
ski, w Wąsełku B. Krzywobłocki, apt. 4532 45—?

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU

Maść ta leczy wrzodki, prys-
zcze, czerwoności, krosty, węgry,
wysypkę, liszaje, hemoroidy, swę-
dzenie chroniczne, łupież i wyrzuty
na częściach ciała porosty włosów
i wszelkie słabości naskórne; wstrzy-
muje natychmiast wypadanie włosów
na brwiach i głowie i skutecznie
działa na porost włosów.

Stoik 2 franki we Francji w Paryżu
w aptece p. MOULIN, 30, ulica Louis-le-Grand.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewior-
skiego; — w Krakowie: w aptekach pp. Trautw-
skiego, Redyka i Wiszniewskiego.

KARBOLINEUM

piękno kasztanowo-brunatne

najtańszy środek do pociągania wszelkich drze-
wianych na wolne powietrze wystawionych
przedmiotów

jako to:

budynków drewnianych, stodół, drzwi stajennych,
narzędzi gospodarczych, wózków, stołów.
ławek i t. p.

przeciw zgniliznie
poleca

JÓZEF HANKE

skład farb i handel materyałów pod
„Czarnym psem“ we Lwowie,
rynek 1. 38 we własnym domu.

5230

Środki do desinfekcyj:

KWAS karbolowy w kryształach,
KWAS karbolowy w płynie,
WAPNO karbolowe,
PROSZEK karbolowy,
WAPNO chlorowe,
PROSZEK desinfekcyjny,
WAPNO fenilowe,
SIARKAN (witriol) żelaza,
DWUSIARCZAN wapniowy,
ANTYBAKTERION.

Środki przeciw owadom i molom:

PROSZEK perski owadogubny,
PROSZEK „Zachera“
PROSZEK zamorski „Andela“,
TYNKTURĘ na owady,
KAMFORĘ,
PIEPERZ biały,
NAFTALINĘ,
PAPIER na mole,
PAPIER na muchy,
LEP na muchy,

(3399 36—?)

poleca

JÓZEF HANKE

skład farb i handel materyałów pod
„Czarnym psem“ we Lwowie,
rynek 1. 38 we własnym domu.

Handel**Karola Bałlabana**

we Lwowie, poleca

świeżą wyśmienitą bryndzę
1 Kilo 64 ct.

6403 2—0

Pomieszkania większe i mniejsze
ulica Brajerowska 1. 8.

od niedawna przedłużona do ulicy Mickiewicza

Ulica Podlewskiego 4. i 6.

przedłużenie ulicy Jagiellońskiej przy
ulicy Brygidzkiej

Blizszej wiadomości udziela Zarząd realności Emila
Brajera, Kazimierzowska 1. 37.

5142 35—?

L. 18837/III.

(6481)

C. k. uprz. kolej Czerniowiecko - Jasska

(linie austriackie)

Sprzedaż

różnych przedmiotów w drodze licytacji.

Dnia 13 września b. r. o godzinie 9 rano odbędzie się na stacyi lwowskiej w
myśl §. 61 regulaminu ruchu publiczna sprzedaż różnych przedmiotów, które najwięcej
ofiarującemu za gotówkę wydane zostaną.

Między przedmiotami sprzedaż się mającymi znajdują się: wódka, żniwiarka, wor-
ki, drzewiany części, zwierciadło, pługi, maszyna, suknie stare, czekolada etc. etc.
Lwów, w wrześniu 1886.

Farbiarnia**W. Miedinga**

we Lwowie, przy ulicy Jagiellońskiej
przyjmuje franki do prania, lub szpano-
wania. 1863 3—3

Już wyszedł

Najnowszy Skorowidz

wszystkich miejscowości

Galicyi i Bukowiny z mapą etc.

Cena 1 egz. broszur. 3 zlr., oprawione w płó-
tno 3 zlr. 40 ct., z przesyłką pocztą o 25 ct.
więcej.

Do nabycia: u wydawcy Jana Bigo, ek.
asyt. pocztu w Złoczowie i w każdej księgarni.

6245 2—3

KONCESYONOWANA**szkoła śpiewu solowego
Ireny Lewickiej**

dyplomowanej śpiewaczki konserwatorium dře-
żeńskiego, uczennicy Leviego i Procha w Wie-
dniu, rozpoczyna drugi rok szkolny 1 września
1886. Warunki i programy nauk od 9 do 1
w południe, ulica Dominikańska 1. 11.

6194 6—30

Główny skład

dla Galicyi i Bukowiny

Fortepianów, Pianin i organów

kościelnych i pokojowych

L. MARKA

we Lwowie, Rynek 1. 9.

I Pierwsza koncesyonowana

Szkoła muzyczna.

Nauka gry na fortepianie w III. oddziałach:
I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydosko-
nalenia gry. Nauka śpiewu solowego. Dyrekcja po-
średnio bezinteresownie w udzielaniu miejsc ukoń-
czonym nauczycielkom. Koncerty i Popisy
dla uczennic wszystkich oddziałów bezpłatnie. Pro-
spekt i Statuta otrzymać można w szkole. Sprzedaż
fortepianów na raty miesięczne po 15 zł. Nowe
Krzyszowe fortepiany od 275 zł. Wypożyczalnie od 5
zł. Zamiana używanych instrumentów. Jedynie zastę-
pstwo organów z Ameryki. 4968

Karol Bałlaban

pod

„złotym kogutem“

we Lwowie

poleca

zupełnie świeży transport

chińsko-rosyjskiej herbaty

ciemno naciągającej z wybornym smakiem i aroma-
tyczną wonią

1/2	Ko. Congo cesarskiej	zlr. 2—
1/2	„ Familijnej	„ 3—
1/2	„ Melange de Meskau	„ 4—
1/2	„ Imperial	„ 5—
1/2	„ Wysiewków własnego wysiewu	„ 1.70
1/2	„ Soucheong w oryginal. opakowaniu	„ 4—

Przy odbiorze 3 ko. w jednej poostowej
paczce optoam porto do każdej stacyi poczto-
wej w kraju.

6194